

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ajoneuvolain ja tieliikennelain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ajoneuvolakia ja tieliikennelakia.

Lainmuutoksilla uudistettaisiin autoja ja perävaunuja koskevien teknisten normien antovaltuudet. Autojen ja niiden perävaunujen teknisiä vaatimuksia koskevien yksityiskohtaisten normien antovaltuudet siirrettäisiin liikenne- ja viestintäministeriöltä määräysten antovaltuuksina Liikenteen turvallisuusvirastolle.

Teknispainotteisten ajoneuvoja koskevien norminantovaltuuksien siirtämisellä Liikenteen turvallisuusvirastolle tehostettaisiin vaatimusten nopean kansainvälisen kehitystahdin myötä seuraavien kansallisten norminantotoimien toteuttamista. Ehdotetut lainmuutokset ovat hallitusohjelman mukaisia, sillä ne selkeyttäisivät ja sujuvoittaisivat hallintoa.

Ajoneuvoteknisten vaatimusten norminantovaltuuksien siirto on toteutettu vaiheittain. Ensimmäisessä vaiheessa siirrettiin Liikenteen turvallisuusvirastolle moottoripyörien, mopojen, traktorien, liikennetraktorien, moottorityökoneiden ja polkupyörien sekä näiden ajoneuvoluokkien perävaunujen teknisiä vaatimuksia koskevien määräysten antovaltuudet. Tässä toisessa vaiheessa autojen ja niiden perävaunujen teknisiä vaatimuksia koskevat määräysten antovaltuudet siirrettäisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle, minkä jälkeen Liikenteen turvallisuusvirastolla olisi valtuudet antaa kaikkia ajoneuvoja koskevat tekniset vaatimukset. Ajoneuvoja, niiden osia ja ominaisuuksia koskevista keskeisimmistä vaatimuksista säädettäisiin kuitenkin jatkossakin lain tasolla.

Määräysten antovaltuuksia koskevien muutosten lisäksi ajoneuvolakiin tehtäisiin eräitä muita muutoksia ja täydennyksiä liittyen pääasiassa erikoiskuljetusajoneuvoihin.

Lisäksi tieliikennelakiin tehtäisiin muutoksia, joilla tarkennettaisiin erikoiskuljetuslupaa ja erikoiskuljetuksen suorittamista koskevia keskeisiä säännöksiä.

Esitys tukee hallituksen tavoitteita säädösten sujuvoittamisesta ja norminpurusta.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2017 kesällä.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö.....	3
1.1.1 Ajoneuvot sekä niitä koskevat säännökset ja määräykset.....	3
1.1.2 Erikoiskuljetukset.....	4
1.1.3 Liikenteen turvallisuusvirasto ja sen nykyiset määräyksenantovaltuudet.....	4
1.1.4 Valtuussäännökset ajoneuvoja koskevien asetusten ja määräysten antamiseen.....	5
1.2 Kansainvälinen kehitys sekä ulkomainen ja EU:n lainsäädäntö.....	6
1.2.1 Yleistä.....	6
1.2.2 Keskeinen ajoneuvoja koskeva EU-sääntely.....	6
1.2.3 Muu kansainvälinen sääntely.....	7
1.3 Nykytilan arviointia.....	7
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	8
2.1 Tavoitteet.....	8
2.2 Keskeiset ehdotukset.....	9
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	9
3.1 Taloudelliset vaikutukset.....	9
3.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	9
4 ASIAN VALMISTELU.....	10
4.1 Yleistä.....	10
4.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen.....	10
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	12
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	12
1.1 Ajoneuvolaki.....	12
1.2 Tieliikennelaki.....	18
2 TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET.....	20
2.1 Yleistä.....	20
2.2 Määräykset.....	20
3 VOIMAANTULO.....	21
4 SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS.....	21
4.1 Norminantovaltuudet.....	21
4.2 Sääntämisenjärjestyksen arviointia.....	23
LAKIEHDOTUKSET.....	24
Laki ajoneuvolain muuttamisesta.....	24
Laki tieliikennelain muuttamisesta.....	36
LIITTEET.....	38
RINNAKKAISTEKSTIT.....	38
Laki ajoneuvolain muuttamisesta.....	38
Laki tieliikennelain muuttamisesta.....	61

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

1.1.1 Ajoneuvot sekä niitä koskevat säännökset ja määräykset

Ajoneuvoja koskevista vaatimuksista säädetään ajoneuvolaissa (1090/2002) ja sen nojalla. Myös tieliikennelaissa (267/1981) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä on ajoneuvon käyttöön liittyviä säännöksiä.

Ajoneuvolaki sisältää keskeisimmät säännökset muun ohessa ajoneuvojen luokituksesta, teknisistä vaatimuksista, hyväksynnöistä, katsastuksesta, rekisteröinnistä, ennakkoilmoituksesta, teknisistä tienvarsitarkastuksista sekä ajoneuvon, osan ja erillisen teknisen yksikön käyttöoikeudesta, käytön estämisestä ja korjausvelvoitteesta samoin kuin ajoneuvon järjestelmän, osan ja erillisen teknisen yksikön asennuksesta ja korjauksesta. Laki koskee laajasti myös muita ajoneuvon osiin, järjestelmiin, erillisiin teknisiin yksiköihin ja varusteisiin liittyviä asioita.

Tieliikennelaissa on keskeiset säännökset erityisesti liikennekäyttäytymisestä ja liikenteen ohjauksesta ajoneuvon käyttöä koskevat säännökset mukaan lukien. Ajoneuvon mittoja, massoja ja kuormaamista koskevat perussäännökset ovat tieliikennelain 6 luvussa.

Ajoneuvon käytöstä säädetään lakia yksityiskohtaisemmin ajoneuvojen käytöstä tiellä annetussa asetuksessa (1257/1992) (jäljempänä käyttöasetus).

Autojen ja niiden perävaunujen teknisiä vaatimuksia koskevat säännökset ovat pääosin autojen ja perävaunujen rakenteesta ja varusteista annetussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa (1248/2002) (jäljempänä autoasetus), joka sisältää pykälämuotoisten säännösten lisäksi laajat taulukot, joissa viitataan kutakin vaatimuskohtaa, järjestelmää, osaa tai erillistä teknistä yksikköä koskevaan EU:n direktiiviin ja E-sääntöön täydennettynä mahdollisella viittauksella EU:n asetukseen.

Tämän lisäksi ajoneuvojen teknisiä vaatimuksia koskevia normeja on vielä useissa muissa asetuksissa, kuten ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1270/2014), L-luokan ajoneuvon korjaamisesta ja rakenteen muuttamisesta annetussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa (1078/2009), paineilmajarruilla varustettujen autojen ja niiden perävaunujen jarrujen vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta annetussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa (257/2009) sekä ajoneuvojen renkaiden nastoista annetussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa (408/2003). Tässä mainitut liikenne- ja viestintäministeriön asetukset on tarkoitus kumota ja korvata samanaikaisesti annettavilla Liikenteen turvallisuusviraston määräyksillä, joiden antamiseksi Liikenteen turvallisuusvirasto on saanut valtuudet lailla ajoneuvolain muuttamisesta (1042/2014).

Ajoneuvojen kuormakoreista, kuormaamisesta ja kuorman kiinnittämisestä annetussa liikenneministeriön päätöksessä (940/1982) säädetään päätöksen nimen mukaisista asioista. Liikenteen turvallisuusvirasto on saanut norminsiirron ensimmäisessä vaiheessa valtuudet antaa määräyksiä tavarankuljetukseen käytettävien ajoneuvojen kuormakorien ja kuormatilojen vaatimuksista, kuorman varmistamiseen käytettävistä kiinnityspisteistä sekä suojarakenteista. Näillä määräyksillä voidaan tarvittaessa täydentää ajoneuvon kuormaamista koskevia säännöksiä, joita on annettu tieliikennelain nojalla käyttöasetuksella.

Ajoneuvolain muutoksen (1042/2014) yhteydessä siirrettyjen määräyksenantovaltuuksien nojalla annetuilla Liikenteen turvallisuusviraston määräyksillä määrätään kaksi- ja kolmipyöräisten ajoneuvojen, nelipyöräisten, niiden perävaunujen sekä kevyiden sähköajoneuvojen rakenteesta ja varusteista (TRAFI/20118/03.04.00/2016), traktorien, moottorityökoneiden ja maastoajoneuvojen, niiden perävaunujen, muiden kuin autoon kytkettäväksi tarkoitettujen hinattavien laitteiden sekä eläinten vetämien ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista (TRAFI/26407/03.04.03.00/2015), auton ja sen perävaunun rakenteen muuttamisesta (TRAFI/66404/03.04.03.00/2015) sekä ajoneuvojen merkki- ja varoitusvalaisimien, työ- ja apuvälineiden, hälytysajoneuvojen äänimerkinantolaitteiden sekä eräiden ajoneuvojen heijastimien ja heijastavien merkintöjen teknisistä vaatimuksista ja asennuksesta ajoneuvon (TRAFI/9461/03.04.03.00/2012).

1.1.2 Erikoiskuljetukset

Ajoneuvojen mitoista, massoista ja kuormaamisesta säädetään tieliikennelain 6 luvussa. Käyttöasetuksen 4, 4 a ja 6 luvussa on massoista, mitoista ja kuormaamisesta lakia yksityiskohtaisemmat säännökset. Ajoneuvolaissa sekä sen nojalla annetuissa säädöksissä ja määräyksissä on puolestaan ajoneuvoja koskevat tekniset vaatimukset.

Erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista säädetään tällä hetkellä erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa (786/2012). Asetus sisältää sekä ajoneuvon teknisiä vaatimuksia että ajoneuvon käyttöä koskevia säännöksiä. Tällaisia ovat säännökset erikoiskuljetusajoneuvon hyväksynnästä ja rakenteesta, erikoiskuljetuksen kuormauksesta ja merkitsemisestä, varoitusauton käyttämisestä, erikoiskuljetuksen varsinaisesta suorittamisesta sekä erikoiskuljetusluvalla sallituista mitoista ja massoista. Asetus esitetään tällä hallituksen esityksellä kumottavaksi. Asetuksella aiemmin säädetyistä asioista säädetään jatkossa tieliikennelaissa sekä ajoneuvolaissa, ja tarkemmat tekniset määräykset annetaan Liikenteen turvallisuusviraston määräyksellä.

Erikoiskuljetus on tiellä yleisesti sallitut mitat tai massat ylittävä kuljetus. Mittojen tai massojen ylitys voi muodostua kuorman kuljettamiseen tarkoitetusta kuormaamattomasta ajoneuvosta, kuljetettavasta kuormasta tai ajoneuvosta, jota ei ole tarkoitettu kuorman kuljettamiseen. Erikoiskuljetuslupa tarvitaan kuljetuksille, jotka ovat ylimassaisia tai ylittävät tiellä erikoiskuljetuksille sallitut vapaat mitat. Erikoiskuljetuslupien myöntäminen on keskitetty Pirkanmaan elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Vuosittain myönnetään 12 000–15 000 erikoiskuljetuslupaa. Suomessa erikoiskuljetuksia kuljetetaan vuosittain lähes 400 000, joista kaksi kolmasosaa erikoiskuljetusluvalla ja kolmasosa erikoiskuljetuksille sallituissa vapaissa mittarajoissa.

Erikoiskuljetusten liikenteen ohjaajat varmistavat kuljetuksen sujuvan liikkumisen tiellä ja muiden tiellä liikkujien turvallisuuden. Liikenteen ohjaajista on säännöksiä tieliikennelain 3 luvussa.

1.1.3 Liikenteen turvallisuusvirasto ja sen nykyiset määräyksenantovaltuudet

Liikenteen turvallisuusviraston toimialana on vastata liikennejärjestelmän sääntely- ja valvontatehtävistä, edistää liikenteen turvallisuutta ja kestävä kehitystä liikennejärjestelmässä sekä tuottaa liikenteen viranomaispalveluja. Liikenteen turvallisuusvirastosta annetun lain (863/2009) 2 §:n mukaan virasto huolehtii muun ohessa liikennejärjestelmän yleisestä turvallisuudesta ja turvallisuuden kehittämisestä, rajoittaa liikenteen aiheuttamia ympäristöhaittoja, huolehtii toimialaansa kuuluvista liikennemarkkinoihin liittyvistä tehtävistä, antaa toimialaan-

sa kuuluvia oikeussääntöjä erikseen säädetyn toimivaltansa puitteissa ja osallistuu toimialansa kansainväliseen yhteistyöhön.

Ajoneuvolain mukaan Liikenteen turvallisuusvirasto on keskeinen toimija ajoneuvoihin liittyvissä asioissa. Virasto toimii muun ohessa tyyppihyväksyntäviranomaisena, myöntää erilaisia poikkeuslupia, hyväksyy alalla toimivat tutkimuslaitokset ja hyväksytyt asiantuntijat, myöntää katsastusluvat ja valvoo katsastustoimipaikkoja sekä vastaa ajoneuvojen rekisteröintitoiminnasta. Virasto osallistuu laajasti myös ajoneuvoja koskevaan EU:n työskentelyyn ja muuhun kansainväliseen yhteistyöhön. Lisäksi virasto antaa määräyksiä koskien ajoneuvojen teknisiä vaatimuksia.

1.1.4 Valtuussäännökset ajoneuvoja koskevien asetusten ja määräysten antamiseen

Ajoneuvolaissa on useita asetuksenantovaltuuksia valtioneuvostolle ja liikenne- ja viestintäministeriölle sekä määräysten antovaltuuksia Liikenteen turvallisuusvirastolle. Valtioneuvostolle annettavat valtuudet liittyvät pääosin ajoneuvon liikenteeseen hyväksymiseen, liikennekelpoisuuteen, valvontaan ja rekisteröintiin.

Liikenne- ja viestintäministeriölle annetaan ajoneuvolaissa säännöstenantamisvaltuuksia kaikkiaan 12 pykälässä. Lain 10 ja 17 §:ssä ovat valtuudet säätää eräiden ajoneuvojen luokituksista, 27 §:ssä ajoneuvon rakenteesta, hallintalaitteista ja varusteista, 29 §:ssä energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamisesta. Lain 32, 36, 60 a, 61 a, 62, ja 78 §:ssä annetaan liikenne- ja viestintäministeriölle valtuudet säätää erinäisistä muista asioista kuten tyyppihyväksyntävelvollisuutta koskevista poikkeuksista ja vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen liittyvistä asioista, ja 50 c ja 50 e §:ssä ovat valtuudet säätää eri ajoneuvoluokkiin kuuluvien ajoneuvojen teknisiin vaatimuksiin liittyvistä asioista ja eräistä muista ominaisuuksista, Useat valtuussäännökset koskevat ajoneuvon lisäksi myös ajoneuvon osia, varusteita ja erillisiä teknisiä yksiköitä.

Ajoneuvolaissa on annettu joitain valtuuksia asetuksen antamiseen myös puolustusministeriölle sisäministeriölle sekä sosiaali- ja terveysministeriölle. Näitä valtuuksia on lain 1, 20, 21, 64 §:ssä. Pääesikunnan määräyksellä voidaan lain 1 §:n nojalla antaa Liikenteen turvallisuusviraston määräyksistä poikkeavia määräyksiä sotilasajoneuvoista. Lisäksi Poliisihallitukselle on annettu valtuudet antaa määräyksiä lain 100 §:ssä. Valtuudet liittyvät näiden ministeriöiden tai virastojen toimialoihin.

Liikenteen turvallisuusvirastolle on ajoneuvolain mukaan annettu valtuuksia antaa ajoneuvoihin liittyviä määräyksiä lain 7, 13 a, 26, 27, 27 a, ja 29 §:ssä eri ajoneuvoluokkiin kuuluvien ajoneuvojen teknisiin vaatimuksiin liittyvistä asioista ja eräistä muista ominaisuuksista, 14, 17, 19 ja 19 a §:ssä eräiden ajoneuvojen luokituksista, 20 ja 21 §:ssä eräiden erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen merkki- ja varoitusvalaisimista ja äänimerkinantolaitteista. Lain 24 §:n mukaan virasto voi antaa määräyksiä museoajoneuvoihin liittyvistä asioista, 24 a §:n mukaan erikoiskuljetusajoneuvon liikennekäyttöön hyväksymisen teknisistä vaatimuksista ja toteuttamistavoista, 29 §:ssä energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamisesta ja 29 b §:ssä erikoiskuljetuksessa käytettävän ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän vaatimuksista, 36 §:n mukaan hyväksynnän vaatimuksista, 45 §:n mukaan kansallisessa tyyppihyväksynnässä noudatettavasta menettelystä, 48 §:n mukaan hyväksytyn asiantuntijan toimintaan liittyvistä selvityksistä, 53 §:n mukaan paineilmajarrujen ja sähköohjattujen jarrujen tarkastuksesta, 60 a §:n mukaan vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista rekisteröintikatsastuksessa sekä 61 a §:n mukaan muutoksikatsastuksessa ja 66 a §:n mukaan ajoneuvon rekisteröintiin liittyvistä asiakirjosta ja rekisterikilvistä.

Tieliikennelain 87 §:ssä säädetään ajoneuvon suurimmista sallituista mitoista ja massoista, moottorikäyttöisen ajoneuvon kytkentämitoista ja muista kytkennän ehdoista sekä ajoneuvon kuormaamisesta. Samassa pykälässä annetaan Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuudet myöntää poikkeuksia muualla kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon mitoista ja massoista annetuista säännöksistä.

Autoverolain (1482/1994) 3 §:n 1 momentissa annetaan valtioneuvostolle valtuudet säätää ajoneuvosta vaihdettujen osien prosenttiosuuksien laskennasta.

1.2 Kansainvälinen kehitys sekä ulkomainen ja EU:n lainsäädäntö

1.2.1 Yleistä

Ajoneuvoja koskeva sääntely pohjautuu laajalti EU:n lainsäädäntöön sekä kansainvälisiin sopimuksiin. Suurin osa Suomen kannalta tärkeistä ja merkittävistä ajoneuvoja koskevista päätöksistä tehdään EU:ssa ja UNECE:ssä. UNECE:n päätehtävä on edistää eurooppalaista talousintegraatiota. Järjestöllä on yli 50 jäsenvaltiota. Lisäksi toimintaan osallistuu yli 70 kansainvälistä ammatti- ja muuta hallinnon ulkopuolista organisaatiota. UNECE:n sääntelytoiminnan yhtenä keskeisenä tavoitteena on sääntelyn maailmanlaajuinen harmonisointi turhien ajoneuvomuutosten, testien ja hyväksyntäprosessien karsimiseksi.

Ajoneuvoja koskevien kotimaisten säännösten liikkumavara kansainvälisten säännösten ja määräysten täytäntöönpanossa on vähäistä. Kansallinen liikkumavara koostuu lähinnä direktiivien täytäntöönpanon suunnittelusta ja EU:n säännösten ulkopuolelle jäävien alueiden kattamisesta kansallisilla säännöksillä.

1.2.2 Keskeinen ajoneuvoja koskeva EU-sääntely

EU:ssa uusien ajoneuvojen tekninen sääntely rakentuu kolmen tyyppihyväksyntöjä koskevan säädöksen varaan. Autojen ja niiden perävaunujen hyväksynnästä säädetään puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/46/EY, jäljempänä autojen ja perävaunujen puitedirektiivi.

Autojen ja perävaunujen puitedirektiivissä luodaan yhdenmukaistetut puitteet uusien tieliikennekäyttöön tarkoitettujen autojen ja niiden perävaunujen sekä näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksyntään. Tavoitteena on helpottaa ajoneuvojen rekisteröintiä, myyntiä ja käyttöönottoa.

Sääntelyn parantamiseksi ja yksinkertaistamiseksi autojen ja perävaunujen puitedirektiivissä luotiin puitteet viitata suoraan kansainvälisiin standardeihin ja määräyksiin toistamatta niitä unionin säädöksissä. Direktiivi sisältää yksityiskohtaisia vaatimuksia tuotannon laadunvalvonnan ja teknisen hyväksynnän suorittajien kelpoisuudesta. Kuluttajien valinnanmahdollisuuksien ja täysin kilpailtujen markkinoiden turvaamiseksi direktiivissä vahvistetaan tarvittavat menettelyt tiedon saamiseksi ajoneuvon teknisistä yksityiskohdista varaosien valmistusta sekä huolto- ja korjauspalveluiden tuottamista varten.

Teknisten vaatimusten osalta sääntelyn kehitys on siirtynyt EU-sääntelyn sijaan pääosin UNECE:n E-sääntöjen soveltamiseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 661/2009 moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyn-

tävaatimuksista (jäljempänä autojen ja niiden perävaunujen yleinen turvallisuusasetus) kumottiin 1.11.2012 alkaen 50 tyyppihyväksynnässä käytettyä autoja ja niiden perävaunuja koskevaa direktiiviä, ja direktiivit korvattiin asettamalla vastaavat E-säännöt pakollisena noudatettaviksi EU:n jäsenvaltioissa.

Muille ajoneuvoluokille kuin autoille ja perävaunuille on laadittu kaksi autojen ja perävaunujen puitedirektiivin kaltaista EU-säädöstä. Maa- ja metsätalousajoneuvojen (traktorit, perävau-
nut ja vedettävät vaihdettavissa olevat laitteet) hyväksyntää ja markkinavalvontaa koskee ase-
tus (EU) N:o 167/2013. Vastaava asetus L-luokkien ajoneuvoille (kaksi- ja kolmipyöräiset
ajoneuvot ja nelipyörät) on (EU) N:o 168/2013.

1.2.3 Muu kansainvälinen sääntely

Ajoneuvojen tekniset vaatimukset ovat Suomessa jo ennen EU:in liittymistä pitkälti nojautu-
neet Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission puitteissa vuonna 1958 tehtyyn
moottoriajoneuvojen varusteiden ja osien hyväksymisehtojen yhdenmukaistamista ja hyväk-
symisten vastavuoroista tunnustamista koskevaan sopimukseen (SopS 70/1976) (jäljempänä
Geneven v. 1958 sopimus) sisältäneiden E-sääntöjen soveltamiseen sekä näiden E-sääntöjen
kanssa samansisältöisten rinnakkaisten EY:n direktiivien soveltamiseen. Suomi liittyi Gene-
ven v. 1958 sopimukseen vuonna 1976, ja EY puolestaan vuonna 1997.

YK:n E-säännöt tyyppihyväksyntöineen kohdistuvat nykyisin vain ajoneuvojen varusteisiin,
ominaisuuksiin ja osiin, kun taas EU:n säännöksiin kuuluu kokonaisen ajoneuvon tyyppihy-
väksyntää koskevat säännökset. Parhaillaan UNECE:n puitteissa on kuitenkin vireillä Gene-
ven v. 1958 sopimuksen sisällön uudistaminen niin, että sopimukseen voisi osien tyyppihy-
väksyntävaatimusten lisäksi sisällyttää myös koko ajoneuvon tyyppihyväksyntävaatimuksen.
Sopimuksen sisällön uudistamisen kanssa samanaikaisesti valmistellaan YK:n työryhmissä E-
sääntöehdotusta koko ajoneuvon tyyppihyväksyntää koskevaksi E-säännöksi.

1.3 Nykytilan arviointia

Liikenteen turvallisuusviraston määräystenantovaltuuksia lisättiin tieliikenteen ja siten myös
ajoneuvoihin liittyvien asioiden osalta norminsiirron ensimmäisessä vaiheessa ajoneuvolain
muutoksella (1042/2014). Norminsiirron myötä Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräyk-
siä erityisesti muiden ajoneuvojen sekä jossain määrin jo autojen ja niiden perävaunujen tekni-
sistä normeista. Viraston määräysenantovaltuuksia on selostettu tarkemmin kappaleessa
1.1.4.

Ajoneuvoalalle on tyypillistä, että sääntely on teknistä ja useissa tapauksissa hyvin yksityis-
kohtaista. Ajoneuvoalan kehitystahti on tekniikan kehityksen ja monipuolistumisen seurauk-
sena nopeutunut, mikä on johtanut jatkuvaan säännösten päivitystarpeeseen. Kotimainen sään-
tely perustuu laajassa määrin EU:n sääntelyyn ja Geneven v. 1958 sopimuksen perusteella hy-
väksyttyihin E-sääntöihin. Näin ollen merkittävät ajoneuvojen teknisiä vaatimuksia koskevat
päätökset tehdään laajasti muualla kuin Suomessa.

Säädöstenanto on Euroopan unionissa siirtymässä yhä vahvemmin pois kansallista voimaan-
saattamista edellyttävistä direktiiveistä sellaisinaan sovellettaviin EU:n asetuksiin ja niiden vä-
lityksellä noudatettaviksi edellytettyihin hyvinkin pitkälle teknisiin yksityiskohtiin meneviin E-
sääntöihin. Tulevaisuudessa ajoneuvojen teknisiin vaatimuksiin vaikuttaminen ja kansallisten
erityistarpeiden huomioon ottaminen vaatimusten sisältöihin siirtyy yhä enemmän E-sääntöjä
kehittävien työryhmien puitteissa tapahtuvaan teknisten vaatimusten valmisteluvaiheeseen.
Ajoneuvoteknisten EU-säädösten kehityssuunta direktiivien säätämisestä EU:n asetusten an-

tamiseen vähentää toisaalta EU:n säännösten kansallista täytäntöönpanotyötä, mutta lisää tarvetta panostaa vaikuttamiseen ajoneuvosäännösten valmisteluun kansainvälisellä tasolla sekä informoimiseen ja ohjeistamiseen EU:n asetuksista kansallisella tasolla.

Nykyisin eri ajoneuvoluokkien tarkemmista teknisistä vaatimuksista säädetään ajoneuvolain nojalla annetuilla valtuuksilla liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella, jonka lisäksi Liikenteen turvallisuusvirasto antaa niistä määräyksiä. Ajoneuvojen teknisten säännösten kehitystyön lisääntyminen EU:n ja YK:n E-sääntöjen puitteissa on viime vuosina johtanut siihen, että monien ministeriön asetustasolla säädettyjen ajoneuvovaatimusten valmistelukokouksiin osallistumista on delegoitu Liikenteen turvallisuusviraston asiantuntijoiden hoidettavaksi. Ajoneuvovaatimusten nopeatuneen kehitystahdin ja sen myötä lisääntyneen säädöspäivitystyön seurauksena monet ministeriön asetustasolla säädetty ajoneuvovaatimukset ovat jääneet jälkeen kansainvälisten säännösten kehityksestä.

Niin sanotun norminsiirron ensimmäisessä vaiheessa (2014) virastolle siirrettiin määräyksenantovaltuuksia koskien pääosin muita ajoneuvoja kuin autoja ja niiden perävaunuja. Virastolla on runsaasti ajoneuvotekniikan asiantuntemusta, ja kansainväliset ja EU-säädösten vaatimukset ovat näin ollen nopeasti ja tehokkaasti pantavissa täytäntöön viraston määräyksinä. Jatkumona tässä niin kutsutussa norminsiirron toisessa vaiheessa määräyksenantovaltuuksia täydennettäisiin autojen ja perävaunujen osalta.

Erikoiskuljetuksia koskeva sääntely perustuu tällä hetkellä ministeriön asetukseen. Norminsiirron ensimmäisessä vaiheessa Liikenteen turvallisuusvirastolle annettiin ajoneuvolain nojalla erikoiskuljetuksia koskevat määräyksenantovaltuudet. Koska erikoiskuljetus saattaa edellyttää viranomaisen lupaa, on perusteltua ottaa erikoiskuljetuksia koskevat perussäännökset kuitenkin lain tasolle, mitä koskien tieliikennelakiin esitetään tehtäväksi yksityiskohtaisissa perusteluissa kappaleessa 1.2 tarkemmin selostetut muutokset.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

2.1 Tavoitteet

Esityksen keskeisenä tavoitteena on uudistaa ja selkeyttää autoja ja niiden perävaunuja koskevien säännösten ja määräysten antoa ja siirtää niitä koskevien pitkälle yksityiskohtiin meneviä teknisiä vaatimuksia koskevat valtuudet Liikenteen turvallisuusvirastolle.

Lähtökohtana määräyksenantovaltuuksien siirtämisessä Liikenteen turvallisuusvirastolle on ollut muodostaa asiakokonaisuuksia virastolle siirrettäviä valtuuksia koskien, jotta säännösten ja määräysten valmistelussa ja päivittäisessä vältyttäisiin päällekkäiseltä työltä ministeriön ja viraston välillä. Tällä pyritään selkeyttämään ajoneuvoja koskeviin vaatimuksiin liittyvää tehtävänjakoa ministeriön ja Liikenteen turvallisuusviraston kesken sekä tehostamaan liikenne- ja viestintäministeriön toimialan säädösvalmistelua.

Norminannon siirrolla Liikenteen turvallisuusvirastolle on tavoitteena varmistaa ministeriön resurssien oikea kohdentaminen ministeriön ydintehtäviin ja Liikenteen turvallisuusviraston ajoneuvoalan asiantuntijuutta hyödyntäen tehostaa ajoneuvojen teknispainotteisten vaatimusten kehittämistä ja ajoneuvosäännösten kansainvälisen kehityksen seuraamista. Liikenne- ja viestintäministeriö keskittyisi jatkossa entistä enemmän lainsäädäntötyöhön, kehittämistyöhön ja kansainväliseen vaikuttamiseen. Esityksellä toteutettaisiin myös hallitusohjelman tavoitteita, sillä esityksen muutokset selkeyttäisivät ja sujuvoittaisivat hallintoa sekä toteuttaisivat hallitusohjelman norminpurkuhanketta.

2.2 Keskeiset ehdotukset

Ajoneuvolain ja tieliikennelain valtuussäännöksiä muutettaisiin niin, että niiden autoja ja perävaunuja koskevien vaatimusten, jotka ovat teknispainotteisia, määräysenantovaltuudet annettaisiin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksenantovaltuuksien sijasta Liikenteen turvallisuusvirastolle.

Asetustasolla säädettäisiin edelleen keskeisistä lain perussäännöksiä täydentävistä yksityiskohtaisemmista vaatimuksista, joiden katsotaan sisältävän harkintavaltaa tai vaativan lakia yksityiskohtaisempia rajoituksia toimivallan tarkkarajaisuuden vaatimuksen johdosta. Norminanonsiirron ensimmäisessä vaiheessa kuljetustaloudelle ja kotimaan tieliikenteelle keskeisimpiä ajoneuvoluokkia koskevien teknisten vaatimusten säännöstenantovaltuudet jäivät entiselleen annettavaksi liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella, lukuun ottamatta autojen ja niiden perävaunujen muuttamista koskevia vaatimuksia, joita koskien on jo olemassa Liikenteen turvallisuusviraston määräys. Liikenteen turvallisuusviraston määräystasolla annettaviksi siirrettäisiin nykyisin ministeriön asetustasolla lähinnä kansallista soveltamistarvetta varten säädetyt teknispainotteiset vaatimukset koskien autoja ja niiden perävaunuja. Näitä koskeva liikenne- ja viestintäministeriön asetus korvattaisiin jatkossa Liikenteen turvallisuusviraston määräyksillä, joiden sisältöä päivitetttäisiin tarpeen mukaan.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole merkittäviä taloudellisia vaikutuksia, sillä ehdotetut muutokset kohdistuvat lähinnä liikennehallinnon sisäiseen tehtäväjakoon. Liikenne- ja viestintäministeriöltä tämän myötä siirtyvät tehtävät voidaan hoitaa Liikenteen turvallisuusvirastossa vähäisin tehtäväjärjestelyin.

Nyt esitetyt valtuuksien siirtäminen Liikenteen turvallisuusvirastolle edesauttavat tieliikenteen sektorilla tapahtuvan sääntelyn ja neuvonnan tehostamispyrkimyksiä pitkällä aikavälillä. Voidaan arvioida, että viraston yhteiset toimintamallit on hyödynnettävissä parhaiten silloin, kun viraston valtuuksia koskien säädetään tieliikenteen osalta samalla tavalla kuin muiden viraston vastuualueella olevien liikennemuotojen osalta.

Sillä, että osasta autoja ja niiden perävaunuja koskevia liikenne- ja viestintäministeriön asetuksilla annettuja teknisluonteisia vaatimuksia annettaisiin jatkossa Liikenteen turvallisuusviraston määräyksiä, ei ole vaikutuksia kotitalouksiin tai yrityksiin. Velvoittavista määräyksistä tiedottamiseen tai jakelukanavien järjestelyihin ei tässä yhteydessä liittyisi mainittavia lisäkustannuksia, sillä määräykset julkaistaisiin kaikille avoimessa Finlex-verkkopalvelussa ja lisäksi ne olisivat saatavissa Liikenteen turvallisuusviraston internetsivuilta.

3.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Lakiehdotuksen mukaan nykyisin liikenne- ja viestintäministeriölle kuuluvia asetuksenantovaltuuksia muutettaisiin Liikenteen turvallisuusviraston määräysenantovaltuuksiksi. Jatkossa Liikenteen turvallisuusvirasto antaisi määräykset myös autoja ja niiden perävaunuja koskevista teknisistä vaatimuksista.

Liikenne- ja viestintäministeriössä keskityttäisiin jatkossa nykyistä enemmän lainsäädäntöä koskevaan ydintehtävään sekä strategia-, ohjaus ja kehittämistyöhön. Liikenteen turvallisuusvirastolle siirtyisi ajoneuvoja koskeva teknisluontoinen määräysten antaminen. Liikenteen tur-

vallisuusviraston määräksenantotyössä on kyse lähinnä ajoneuvoja koskevasta erityistä asiantuntijuutta edellyttävästä operatiivisesta työstä, joka sopii luonteeltaan hyvin virastolle.

Esityksen hyväksymisestä seuraisi vain vähäisiä muutoksia virkamiesten tehtäviin, sillä esityksen mukaisten määräysten antamiseen tarvittavat resurssit ovat suppeat. Tässä vaiheessa siirrettävien tehtävien resurssivaikutukseksi Liikenteen turvallisuusvirastossa on viraston toimesta arvioitu 0,3 henkilötyövuoden lisäys. Tämä vastaisi ministeriön puolella tapahtuvaa resurssivaikutusta. Käytännössä resurssivaikutus lakimuutosten jälkeen jäisi vähäiseksi, koska esityksen mukaisten määräysten antamiseen tarvittavat resurssit ovat suppeat, ja tähän saakka asetuksenantoon liittyvää valmistelutyötä sekä muuta ajoneuvotekniikkaan liittyvää työtä on tehty myös viraston asiantuntijoiden toimesta.

4 Asian valmistelu

4.1 Yleistä

Esitys on valmisteltu liikenne- ja viestintäministeriössä. Liikenteen turvallisuusvirastoa on kuultu useita kertoja esitystä valmisteltaessa ja se on muutoinkin osallistunut esityksen valmisteluun.

4.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen

Lausunto pyydettiin valtiovarainministeriöltä, oikeusministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, työ- ja elinkeinoministeriöltä, sisäministeriöltä, puolustusministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Liikenteen turvallisuusvirastolta, Poliisihallitukselta, Rajavartiolaitokselta, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, Elinkeinoelämän Keskusliitto ry:ltä, Teknologiateollisuus ry:ltä, Autoliitolta, Autoalan ja Korjaamoiden Liitto ry:ltä, Yksityisten Katsastustoimipaikkojen Liitto ry:ltä, Suomen erikoiskuljetusten liikenteen ohjaajat SEKKI ry:ltä, A-Katsastus Oy:ltä sekä useilta muilta ajoneuvoalan ja liikenteen etujärjestöiltä ja yrityksiltä. Saaduissa lausunnoissa ei vastustettu esitettyä norminannon valtuuksien siirtoa liikenne- ja viestintäministeriöltä Liikenteen turvallisuusvirastolle eikä muita esitettyjä muutoksia.

Työ- ja elinkeinoministeriö teki lausunnossaan joitain teknisiä ja sisällöllisiä muutosehdotuksia lakiluonnoksiin. Ne koskivat lähinnä perustelujen täydentämistä tai sisällyttämistä eräiden säännösten osalta. Työ- ja elinkeinoministeriön esitysten vuoksi lakiehdotuksia on täydennetty ja muutoin muutettu. Sosiaali- ja terveysministeriö lausui ambulanssin lisäksi muiden ensihoitopalvelun tehtävissä käytettävien ajoneuvojen huomioimisesta ajoneuvolaissa. Ajoneuvolakia on tarkoitus muuttaa tämän asiakokonaisuuden osalta liikennekaaren ensimmäisen vaiheen yhteydessä (HE 161/2016). Tätä asiakokonaisuutta on tarkoitus käsitellä myöhemmin tulevassa ajoneuvolain uudistuksessa. Sisäasiainministeriöllä ei ollut huomautettavaa lakiluonnosten sisällöistä. Muut lausunnonantajat tekivät eräitä lisäys- ja muutosehdotuksia, jotka koskivat pääosin ajoneuvolain nojalla annettavia alemman asteisia säädöksiä tai määräyksiä. Suomen kuljetusliitto SKAL ry toi lausunnossaan esille kumottavaksi aiotun liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen ajoneuvojen kuormakoreista, kuormaamisesta ja kuorman kiinnittämisestä (940/1982) voimassa olon tärkeyden siihen asti, kunnes sen korvaava Liikenteen turvallisuusviraston määräys on annettu. Liikenteen turvallisuusvirasto valmistelee korvaavan määräyksen. Muiden ehdotusten johdosta ei tehty muutoksia tai täydennyksiä lakiehdotuksiin.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ajoneuvolain 27 a §:ää, jota on ehdotettu muutettavaksi myös hallituksen esityksessä liikennekaareksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 161/2016

HE 33/2017 vp

vp). Lisäksi hallituksen esityksessä laeiksi ajoneuvolain, ajoneuvojen katsastustoiminnasta annetun lain ja ajoneuvojen yksittäishyväksynnän järjestämisestä annetun lain muuttamisesta (HE 9/2017 vp) ehdotetaan muutettavaksi ajoneuvolakia

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Ajoneuvolaki

3 §. Määritelmät. Pykälän 10, 20, 24 ja 30 kohtaa muutettaisiin sekä lisättäisiin uusi 31 kohta. Pykälän 10 kohdassa tarkennettaisiin 60 §:ssä säädetyn mukaisesti, että rekisteröintikatsastus tehdään myös ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden toteamiseksi. Pykälän 20 kohdassa käytetty nimitys "Euroopan yhteisöjen komissio" muutettaisiin ajantasaiseen muotoon "Euroopan komissio". Pykälän 24 kohta muutettaisiin pelkäksi viittaukseksi EY-asetukseen (EY) N:o 765/2008. Nykyistä määritelmää ei ole syytä säilyttää, koska mainitussa EY-asetuksessa säädetään suoraan menettelyistä, joita noudatetaan vaatimustenmukaisuuden varmentamisessa CE-merkinnällä. Pykälän 30 kohtaan tehtäisiin tekninen muutos uuden 31 kohdan lisäyksen vuoksi. Uudessa 31 kohdassa määriteltäisiin luokittelumassa, jota käytettäisiin autojen ja niiden perävaunujen pääluokituksessa eli luokittelussa ajoneuvoluokkiin. Määritelmässä tarkennettaisiin, että pääluokittelun perusteena käytetään sitä massaa, joka välittyy ajoneuvon pyörien välityksellä maahan. Siten esimerkiksi puoliperävaunun ja keskiakseliperävaunun massasta sitä osaa, joka kohdistuu vetoajoneuvon kytkentälaitteelle, ei sisällytettäisi luokittelumassaan. Luokittelumassa vastaisi autojen ja perävaunujen puitedirektiivin liite II:n mukaisessa pääluokittelussa käytettävää massaa.

7 §. Ajoneuvon muuttaminen, rakentaminen ja korjaaminen. Nykyisessä 7 §:ssä säädetään, että ajoneuvoa ei saa sen käyttöönoton jälkeen muuttaa siten, että ajoneuvo ei enää täytä vaatimuksia, jotka olivat voimassa sen ensimmäisen käyttöönoton ajankohtana tai tätä myöhemmin. Säännöstä tarkennettaisiin niin, että siitä ilmenee, että ajoneuvon muuttaminen on kuitenkin sallittu laissa jäljempänä säädetyissä tapauksissa. Tällaisia normeja ovat esimerkiksi 7 §:n 2 momentissa tarkoitetut ajoneuvon rakenteen muuttamista koskevat säännökset ja määräykset, joissa voidaan antaa poikkeuksia kaikkia ajoneuvoja koskevista vaatimuksista esimerkiksi ajoneuvon erikoisen käyttötehtävän tai kuljettajan vamman vuoksi.

10 §. Auto. Pykälän 2 ja 4 momenttia muutettaisiin. Pykälän 2 momentin säännöksiä henkilö-, linja-, paketti- ja kuorma-autoista muutettaisiin vastaamaan nykyistä tarkemmin autojen ja perävaunujen puitedirektiivin liitteen II säännöksiä. Termin kokonaismassa sijasta käytettäisiin 3 §:ssä määriteltävää termiä luokittelumassa. Muutoksella ei olisi käytännössä merkitystä ajoneuvojen luokitteluperusteisiin. Pykälän 4 momentista kumottaisiin valtuus säätää liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella tarkemmin autojen alaluokista. Valtuus olisi turha, koska autojen luokittelusta säädetään autojen ja perävaunujen puitedirektiivin liitteessä II, joka on annettu EU-asetuksella (EU) N:o 678/2011. Nykyisin alaluokista säädetään kansallisesti autoasetuksella, joka on tarkoitus kumota tämän ajoneuvolain muutoksen yhteydessä. Liikenteen turvallisuusvirasto voisi jatkossa antaa määräyksiä autojen tarkemmista luokituksista 19 b §:n ja 24 c §:n nojalla. 4 momentissa viitattaisiin jatkossakin autoverolakiin, jossa säädetään verovapaiden tai veroltaan alennettujen autojen rakenteesta, mitoituksesta ja muista verovapauden tai alennetun veron edellytyksistä. Tällaisia säännöksiä ovat esimerkiksi tiettyjen pakettiautojen alennetun autoveron edellytykset.

13 a §. L-luokan ajoneuvojen luokitusta koskevat tarkemmat määräykset. Pykälä kumottaisiin ja sen säännökset sisällytettäisiin uuteen 19 b §:ään, jossa säädettäisiin ajoneuvojen luokitusta koskevista tarkemmista määräyksistä kaikkien ajoneuvoluukkien osalta.

14 §. *Traktorit ja niiden perävaunut sekä vedettävät vaihdettavat laitteet.* Pykälän 5 momentti kumottaisiin ja sen säännökset sisällytettäisiin 19 b §:ään, jossa säädettäisiin ajoneuvojen luokitusta koskevista tarkemmista määräyksistä kaikkien ajoneuvoluokkien osalta.

17 §. *Perävaunu ja hinattava laite.* Pykälän 2 momentissa käytettäisiin sanan kokonaismassa sijasta 3 §:ssä määriteltyä termiä luokittelumassa. Muutoksella selkeytettäisiin sitä, että luokittelun perusteena käytetään sitä massaa, joka kohdistuu ajoneuvon pyöristä maahan. Siten esimerkiksi jarruttoman kevytperävaunun (keskiakseliperävaunu), jonka luokittelumassa on 750 kg, massa voi kokonaisuudessaan olla tätä suurempi, käytännössä muista säännöksistä johtuen enintään 825 kg. Tällainen ajoneuvo on kuormattava siten, että massan 750 kg ylittävä osuus kohdistuu vetoajoneuvon kytkentälaitteelle. Puoliperävaunuissa ero ajoneuvon enimmäismassan ja luokittelumassan välillä voi olla huomattavan suuri, jopa samaa luokkaa luokittelumassan kanssa, koska puoliperävaunun massasta suuri osuus kohdistuu vetoajoneuvon kytkentälaitteelle.

Pykälän 4 ja 5 momentti kumottaisiin ja niiden säännökset sisällytettäisiin uuteen 19 b §:ään, jossa säädettäisiin ajoneuvojen luokitusta koskevista tarkemmista määräyksistä kaikkien ajoneuvoluokkien osalta.

19 §. *Muut moottorittomat ajoneuvot.* Pykälän 3 momentti kumottaisiin ja sen säännökset sisällytettäisiin uuteen 19 b §:ään, jossa säädettäisiin ajoneuvojen luokitusta koskevista tarkemmista määräyksistä kaikkien ajoneuvoluokkien osalta.

19 a §. *Kevyt sähköajoneuvo.* Pykälän 2 momentti kumottaisiin ja sen säännökset sisällytettäisiin uuteen 19 b §:ään, jossa säädettäisiin ajoneuvojen luokitusta koskevista tarkemmista määräyksistä kaikkien ajoneuvoluokkien osalta.

19 b §. *Ajoneuvojen perusluokittelua koskevat tarkemmat määräykset.* Lain 2 lukuun lisättäisiin uusi pykälä, jossa valtuutettaisiin Liikenteen turvallisuusvirasto antamaan määräyksiä 2 luvussa tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta. Ajoneuvojen lain säännöksiä tarkempi luokittelu on joissain tapauksissa tarpeen esimerkiksi siksi, että ajoneuvon käyttötarkoitus voidaan selvittää ajoneuvon rekisteritiedoista. Osa ajoneuvoja koskevista teknisistä vaatimuksista ja vaatimusten lievennyksistä on sidottu ajoneuvon käyttötarkoitukseen.

21 §. *Ambulanssi.* Pykälän 1 momenttiin tehtäisiin pieni tarkennus, jolla yhtenäistettäisiin tekstimuotoilu autojen ja perävaunujen puitedirektiivin liitettä II vastaavaksi. Säännöksessä puhuttaisiin sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetukseen valmistetun M-luokan ajoneuvon sijasta sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetukseen tarkoitettu M-luokan ajoneuvosta. Muutoksella ei olisi käytännössä vaikutusta säännöksen soveltamiseen.

24 a §. *Erikoiskuljetusajoneuvo.* Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa erikoiskuljetusajoneuvon liikenteeseen hyväksymisen edellytyksenä oleva poikkeuslupa. Erikoiskuljetusajoneuvo on mitoiltaan tai massoiltaan tiellä yleisesti sallitun arvon ylittävä ajoneuvo. Nykyisin sisällöltään lähes vastaava poikkeuslupavaltuus on erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (786/2012) 6 §:ssä. Tämän asetuksen 6 §:n 3 momentin perusteella katsastustoimipaikka voi kuitenkin hyväksyä erikoiskuljetusajoneuvoksi määriteltävän työkoneiden kuljetukseen valmistetun kuorma-auton mitat. Katsastustoimipaikan myöntämä hyväksyntä on käytännössä useimmiten turha, koska lähes kaikki tällaiset autot vaativat lisäksi myös Liikenteen turvallisuusviraston poikkeuslupan massoista. Tämä menettely on johtanut epäyhtenäiseen käytäntöön ja lisännyt Liikenteen turvallisuusviraston ohjeistustarvetta. Muutoksen jälkeen kaikki erikoiskuljetusajoneuvon ominaisuudet hyväksyttäisiin samalla Liikenteen turvallisuusviras-

ton myöntämällä poikkeusluvalla, jolloin menettely olisi yhtenäisempi ja sujuvampi. Vuoden 2015 alusta voimaan tullessa ajoneuvolain muutoksessa Liikenteen turvallisuusvirastolle annettiin valtuudet antaa määräyksiä erikoiskuljetusajoneuvoista, mutta muutossäädös ei sisältänyt tässä tarkoitettua poikkeuslupavaltuutta. Liikenteen turvallisuusvirasto on valmistelemassa määräystä, joka korvaa erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen. Määräyksen on tarkoitus tulla voimaan samanaikaisesti tämän esityksen mukaisen ajoneuvolain muutoksen kanssa.

Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jossa annettaisiin poikkeukset 1 momentin mukaisen poikkeuslupan edellyttämiseltä. Poikkeuslupaa ei vaadittaisi tyyppihyväksytyltä ajoneuvolta, jolta ei vaadita tieliikennelain 87 c §:n mukaista erikoiskuljetuslupaa. Poikkeuslupaa ei myöskään vaadittaisi tyyppihyväksytyltä ajoneuvolta, jonka rekisteritiedoissa on kirjaus tieliikennelain 87 c §:n mukaisesta erikoiskuljetusluvasta. Muutoksella vältettäisiin turhaa poikkeuslupahakemusten käsittelyä silloin, kun tarvittavat tiedot on kirjattu rekisteriin jo ajoneuvon liikenteeseen hyväksymisen yhteydessä. Poikkeuslupaa ei vaadittaisi myöskään moottorityökoneilta, koska ne ovat rakenteeltaan yksinkertaisempia, eikä näiden poikkeuslupien myöntämisessä ole tarvetta käyttää erityistä tarveharkintaa. Vaatimus poikkeusluvasta ei koskisi myöskään ajoneuvoa, joka ei ole rekisteröintivelvollinen ja joka poikkeaa vain mitoiltaan tiellä yleisesti sallituista arvoista. Käytännössä tällaisia ajoneuvoja ovat lähinnä eräät traktorin perävaunut ja traktoriin kytkettävät hinattavat laitteet. Traktorin perävaunua voisi siten jatkossakin käyttää esimerkiksi suurten veneiden kuljetukseen ilman ajoneuvolle myönnettävää poikkeuslupaa. Vaatimukset ajoneuvon säännösten ja määräysten mukaisista merkinnöistä ja muista turvallisuusvarusteista koskisivat kuitenkin myös tällaisia ajoneuvoja.

Uuden momentin lisäyksen takia pykälän 2 momentti muutettaisiin 3 momentiksi.

24 b §. *Erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelua koskevat tarkemmat määräykset.* Lain 3 lukuun lisättäisiin uusi pykälä, jossa valtuutettaisiin Liikenteen turvallisuusvirasto antamaan määräyksiä erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta. Valtuus on samankaltainen kuin muille ajoneuvoille tämän esityksen 19 b §:ssä.

27 §. *Poikkeukset ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevista vaatimuksista.* Pykälän otsikkoa täsmennettäisiin niin, että siinä puhuttaisiin tarkempien säännösten sijasta vaatimusten poikkeuksista.

Pykälän 1 momentin sallimat poikkeukset 25 §:n 1 momentissa säädetyistä vaatimuksista laajennettaisiin koskemaan kaikkia ajoneuvoja, myös autoa ja sen perävaunua. Muutoksella nostettaisiin valtioneuvoston asetuksen tasolla annettaviksi nykyisin autoasetuksella säädettävät, esimerkiksi ajoneuvon käyttötarkoituksen edellyttämät poikkeukset. Autoasetus on tarkoitus kumota samalla aikataululla lakimuutoksen kanssa.

Pykälän 2 momentti kumottaisiin, koska 27 a §:n 2 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuudet antaa auton ja sen perävaunun tarkemmista vaatimuksista määräykset. Kumoamisen johdosta pykälän nykyisestä 3 momentista tulisi 2 momentti ja 4 momentista 3 momentti.

Pykälän uudessa 2 momentissa korvattaisiin ilmaisu ”säädetyn mukainen” ilmaisulla ”säädos-ten ja määräysten mukainen”. Muutoksella selvennettäisiin, että poikkeukset vaatimuksista koskisivat myös Liikenteen turvallisuusviraston määräyksiä.

27 a §. *Ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevat määräykset.* Pykälän 1 momentista poistettaisiin viittaus kumottavaksi ehdotettavaan 27 §:n 2 momenttiin.

Pykälän 2 momentin 1, 2 ja 3 kohdista poistettaisiin rajausta, jonka mukaan Liikenteen turvallisuusviraston määräysvaltuudet eivät koske autoa ja sen perävaunua. Liikenteen turvallisuusviraston määräyksillä korvattaisiin autojen ja niiden perävaunujen osalta autoasetuksessa säädettyt tarkemmat tekniset vaatimukset. Liikenteen turvallisuusvirasto antaisi siten jatkossa tarvittaessa tarkemmat tekniset määräykset kaikille ajoneuvoluokille. Pykälän 2 momentin 6 kohdasta poistettaisiin viittaus kumottavaksi ehdotettavaan 27 §:n 2 momenttiin.

Pykälän 4 momentti kumottaisiin, koska kansallisten liikennetraktoriin tyypin hyväksyntämahdollisuus on päättynyt vuoden 2015 lopussa. Liikennetraktoria koskevien Liikenteen turvallisuusviraston määräysten reunaehdoista ei siis ole enää tarpeen säätää. Liikennetraktoreiden tyypin hyväksyntöjen laajennukset ja liikennetraktoreiden käyttöönotto sallitaan kuitenkin vuoden 2017 loppuun saakka.

29 §. Energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän 1 momentti kumottaisiin, joten pykälän nykyisestä 2 momentista tulisi 1 momentti, 3 momentista 2 momentti ja 4 momentista 3 momentti.

Pykälän 1 momentissa annetaan valtuudet säätää Valtioneuvoston asetuksella ajoneuvojen energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista liikennekäyttöön hyväksymisen edellytyksenä olevista osista ja ominaisuuksista sekä muista vastaavista hyväksynnän kohteista. Nämä valtuudet laajennettaisiin koskemaan myös autoa ja sen perävaunua.

Pykälän 2 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuudet antaa auton ja sen perävaunun energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamisesta tarvittaessa tarkemmat määräykset. Määräykset korvaisivat tältä osin autoasetuksen säännökset. Lisäksi tehtäisiin momentissa olevaan viittaukseen säädöstekninen muutos momenttien numeroinnin muuttumisen johdosta.

32 §. Tyypin hyväksyntävelvollisuus. Pykälän 2 momenttia muutettaisiin niin, että poikkeukset järjestelmän, osan ja erillisen teknisen yksikön tyypin hyväksyntävelvollisuudesta säädettäisiin kaikissa ajoneuvoluokissa valtioneuvoston asetuksella. Asiasta säädetään nykyisin auton ja sen perävaunun osalta liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.

36 §. Vaatimusten mukaisuuden osoittaminen tyypin hyväksynnässä. Pykälän 2 ja 4 momentti kumottaisiin, koska auton ja sen perävaunun vaatimusten mukaisuuden osoittaminen tyypin hyväksynnässä yhtenäistettäisiin muiden ajoneuvoluokkien kanssa. Vaatimuksia koskevien säännösten antamisesta asetusten ja määräysten tasolla selostetaan tarkemmin yleisperustelujen kappaleessa 2.2.

Pykälän nykyisestä 3 momentista tulisi 2 momentti, jonka soveltamisala laajennettaisiin kaikkiin tyypin hyväksyttäviin ajoneuvoihin, myös autoon ja sen perävaunuun.

Pykälän nykyisestä 5 momentista tulisi 3 momentti. Viittaus 4 momenttiin muutettaisiin säädösteknisistä syistä viittaukseksi 2 momenttiin ja viittaus 3 momenttiin viittaukseksi 2 momenttiin.

37 §. Tyypin hyväksynnän myöntämisestä kieltäytyminen. Pykälässä käytetty nimitys "Euroopan yhteisöjen komissio" muutettaisiin ajantasaiseen muotoon "Euroopan komissio".

39 §. Tyypin hyväksyntärekisteri. Pykälän 1 momentista poistettaisiin vaatimus, että tyypin hyväksyntäviranomaisen tulisi pitää rekisteriä ajoneuvojen tyypin hyväksyntöistä, joista se saa tiedon muun ETA-valtion, Ahvenanmaan maakunnan tai Geneven sopimukseen liittyneen val-

tion hyväksyntäviranomaiselta taikka ajoneuvon valmistajalta tai valmistajan edustajalta. Vaatimus rekisterinpidosta jäisi vain tyyppihyväksyntäviranomaisen itse myöntämille tyyppihyväksynnöille. Muiden valtioiden myöntämät ajoneuvojen tyyppihyväksynnot ovat nykyisin Liikenteen turvallisuusviraston saatavilla sähköisessä muodossa, joten vaatimus kansallisen rekisterin ylläpidosta on tarpeeton hallinnollinen taakka.

41 §. *Vaatimustenmukaisuustodistus ja hyväksyntämerkintä.* Pykälän 2 ja 3 momentissa puhuttaisiin Euroopan yhteisön sijasta Euroopan unionista.

43 §. *Suomessa hyväksytyn tyypin vaatimustenvastaisuudesta ilmoittaminen.*

Pykälässä käytetty nimitys "Euroopan yhteisöjen komissio" muutettaisiin ajantasaiseen muotoon "Euroopan komissio". Lisäksi pykälässä puhuttaisiin Euroopan yhteisön sijasta Euroopan unionista.

46 a §. *Vaatimustenmukaisuuden valvonnan suorittajan toimivalta.* Pykälän 2 momentin 2 kohdassa puhuttaisiin Euroopan yhteisön sijasta Euroopan unionista.

50 c §. *Yksittäishyväksyntää koskevat vaatimukset.* Pykälästä poistettaisiin valtuus säätää liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella yksittäishyväksyttävälle ajoneuvolle vähäisiä poikkeuksia ajoneuvon teknisistä vaatimuksista verrattuna EY-tyyppihyväksyntään tai kansalliseen piensarjatyypin hyväksyntään. Tämän sijasta valtuutettaisiin Liikenteen turvallisuusvirasto määräämään vaihtoehtoisista teknisistä vaatimuksista. Reunaehdoksi lisättäisiin, että määräysten on varmistettava mahdollisimman hyvin EY-tyyppihyväksyntää vastaava liikenneturvallisuuden ja ympäristönsuojelun taso.

50 d §. *Yksittäishyväksynnässä noudatettava menettely.* Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin täsmennys, että ajoneuvon tulee täyttää sitä koskevien säännösten lisäksi myös määräysten vaatimukset.

50 e §. *Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen yksittäishyväksynnässä.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin niin, että vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta yksittäishyväksynnässä teknisten vaatimusten osalta säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Asiasta säädetään nykyisin autoasetuksella.

Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jossa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuudet antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista yksittäishyväksynnässä. Vaatimuksia koskevien säännösten antamisesta asetusten ja määräysten tasolla selostetaan tarkemmin yleisperustelujen kappaleessa 2.2.

60 §. *Rekisteröintikatsastus.* Pykälän 4 ja 7 momenttiin lisättäisiin täsmennys, että ajoneuvon tulee täyttää sitä koskevien säännösten lisäksi myös määräysten vaatimukset.

60 a §. *Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen rekisteröintikatsastuksessa.* Pykälän 4 momenttia muutettaisiin niin, että myös auton ja sen perävaunun vaatimustenmukaisuus rekisteröintikatsastuksessa osoitettaisiin samoilla tavoilla kuin muillakin ajoneuvoluokilla. Auton ja sen perävaunun osalta asiasta säädetään nykyisin autoasetuksella, joten viittaus siihen poistettaisiin.

Pykälän 5 momentissa valtuutettaisiin Liikenteen turvallisuusvirasto antamaan tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista rekisteröintikatsastuksessa muiden ajoneuvoluokkien lisäksi myös autolle ja sen perävaunulle.

Pykälän 6 momentista, joka koskee käytettynä maahantuodun ja muutetun ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisiä osoittamistapoja rekisteröintikatsastuksessa, poistettaisiin tarpeettomana maininta poikkeamisesta 4 momentista, koska muutettu 4 momentti koskisi myös autoa ja sen perävaunua. Viittaus EU-säädöksiin päivitettäisiin 30 §:n 1 momentin sijasta 2 a §:ään.

61 a §. *Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen muutoksastuksessa.* Pykälän 2 momenttia muutettaisiin niin, että myös auton ja sen perävaunun vaatimustenmukaisuus muutoksastuksessa osoitettaisiin samoilla tavoilla kuin muillakin ajoneuvoluokilla. Valtuus säätää asiasta auton ja sen perävaunun osalta liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella poistettaisiin.

Pykälän 3 momentissa valtuutettaisiin Liikenteen turvallisuusvirasto antamaan tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista muutoksastuksessa muiden ajoneuvoluokkien lisäksi myös autolle ja sen perävaunulle.

Pykälän 4 momentista, joka koskee muiden kuin EU-säädöksissä määriteltyjen osien ja ominaisuuksien vaatimustenmukaisuuden osoittamista muutoksastuksessa, poistettaisiin tarpeettomana maininta poikkeamisesta 2 momentista, koska muutettu 2 momentti koskisi myös autoa ja sen perävaunua. Viittaus EU-säädöksiin päivitettäisiin 30 §:n 1 momentin sijasta uuteen 2 a §:ään.

62 §. *Kytkenäkatsastus.* Pykälän 1 momenttia tarkennettaisiin niin, että kytkenäkatsastusta vaativat yleisesti ajoneuvoissa käytettävistä poikkeavat ratkaisut sähköjohtojen kytkennästä koskisivat vain jarrujen toimintaa ohjaavien sähköjohtojen kytkentää. Muutos poistaisi liikenneturvallisuuden kannalta tarpeettomat kytkenäkatsastukset sellaisille sähköliitännöille, jotka eivät ohjaa jarruja.

Pykälän 2 momentissa valtuutettaisiin Liikenteen turvallisuusvirasto antamaan määräykset siitä, millaisia kytkentöjä on pidettävä yleisesti ajoneuvoissa käytettävänä. Nykyisin asiasta säädetään liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella, joten viittaus siihen poistettaisiin. Liikenteen turvallisuusvirastolle annettavan valtuuden sanamuotoja täsmennettäisiin nykyiseen liikenne- ja viestintäministeriölle annettuun valtuuteen verrattuna. Kytkennöillä tarkoitettaisiin mekaanisia kytkentälaitteita, jarrujen toimintaa ohjaavien sähköjohtojen kytkentää ja paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitus. Määräysvaltuudesta poistettaisiin kuitenkin vaatimus, että ratkaisujen on oltava jonkun direktiivin, E-säännön tai standardin mukaisia.

66 a §. *Rekisteröintitodistus, rekisterikilvet ja varmenne.* Pykälän 2 momentin sanamuotoa täsmennettäisiin. Nykyisen tekstin mukaan käytettäessä ajoneuvoa kansainvälisessä liikenteessä on viimeksi saadun rekisteröintitodistuksen tekninen osa eli I osa pidettävä mukana ajoneuvossa ajon aikana. Viimeksi saatu paperinen todistus voi kuitenkin olla tiedoiltaan vanhentunut Suomen tieliikenteessä sallittuun sähköiseen varmenteeseen verrattuna. Poistamalla maininta "viimeksi saatu" selvennettäisiin, että vanhentuneen rekisteröintitodistuksen käyttäminen kansainvälisessä liikenteessä ei ole sallittua.

Pykälän 4 momentin suomenkielistä sanamuotoa täsmennettäisiin niin, että ajoneuvon siirtyessä uudelle omistajalle edellisen omistajan on luovutettava aina rekisterikilvet. Niiden lisäksi edellisen omistajan on luovutettava joko ajoneuvon varmenne tai voimassa oleva rekisteröintitodistus.

73 §. *Raportti teknisestä tienvarsitarkastuksesta.* Pykälässä puhuttaisiin Euroopan yhteisön sijasta Euroopan unionista.

76 §. *Tietojen vaihto ja muu yhteistyö muiden valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan viranomaisten välillä.* Pykälän 1 ja 3 momentissa puhuttaisiin Tullin hallinnosta annetun lain mukaisesti tullilaitoksen sijasta Tullista.

78 §. *Lupaa edellyttävät osat ja tekniset yksiköt.* Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin, että tyyppihyväksyntäviranomaisen lupaa edellyttäviin 1 momentissa tarkoitettuihin osiin ja varusteisiin sovellettaisiin autojen ja perävaunujen puitedirektiivin vaatimuksia. Lisäksi 2 momenttiin tehtäisiin pieni sanamuodon täsmennys.

Pykälän 5 momentti kumottaisiin, koska 2 momentin muutokset tekevät liikenne- ja viestintäministeriölle annetut valtuudet säätää 1 momentissa tarkoitetuista osista ja varusteista sekä 2 momentissa tarkoitettua menettelyä tarpeettomiksi.

84 §. *Ajokieltoon määrääminen.* Pykälän 2 momentissa huomioitaisiin tämän esityksen 7 §:n muutos. Viittaus 7 §:n 2 momenttiin päivitetäisiin 7 §:ään tai sen nojalla annettuihin määräyksiin.

86 a §. *Ajoneuvon vetäminen pois markkinoilta.* Pykälän 3 momentissa käytetty nimi ”Euroopan yhteisön komissio” muutettaisiin ajantasaiseksi muotoon ”Euroopan komissio”.

89 §. *Asennus- ja korjausluvan myöntämisen edellytykset.* Pykälän 3 momentissa huomioitaisiin asetuksen (EY) N:o 561/2006 uusin muutosasetus viittaamalla lain 25 §:n 6 momenttiin.

93 b §. *Tyyppihyväksytyn ajoneuvon, osan ja erillisen teknisen yksikön valmistajan muut ohjeet.* Pykälän 2 momentissa käytetty nimi ”Euroopan yhteisö” muutettaisiin ajantasaiseen muotoon ”Euroopan unioni”.

1.2 Tieliikennelaki

49 §. *Liikenteen ohjaajat.* Pykälän 6 momentissa säädetään liikenteen ohjaajan vaatuksesta. Voimassa olevan momentin mukaan liikenteen ohjaajalla on oltava selvästi erottuva vaatetus, joka vastaa standardin SFS-EN 471 vaatimuksia. Standardi on kumottu vuonna 2013 ja korvattu uudella standardilla SFS-EN ISO 20471 ”Erittäin näkyvä vaatetus”. Sekä vanhan että uuden standardin mukaisia varoitusvaatteita voi olla vielä myynnissä ja käytössä, joten momenttiin lisättäisiin vaihtoehtoksi mahdollisuus käyttää uuden standardin vaatimuksia vastaavaa vaatetusta. Liikenteen turvallisuusvirastolle säädettäisiin valtuus antaa tarkempia määräyksiä erikoiskuljetuksen liikenteen ohjaajien vaatetusten näkyvyysvaatimuksista. Määräykset voisivat koskea esimerkiksi suojavaatetuksen näkyvyysluokkaa, joka perustuu vaatetuksessa olevan fluoresoivan ja heijastavan materiaalin määrään.

87 c §. *Erikoiskuljetuslupa.* Pykälässä säädetään erikoiskuljetusluvasta ja siihen liittyvistä asioista. Voimassa olevan 1 momentin mukaan erikoiskuljetukselta edellytetään erikoiskuljetuslupaa, jos kuljetuksessa tiellä yleisesti sallittu massa ylitetään. Erikoiskuljetuslupaa edellytetään myös, jos kuljetuksen mahdollistavan reitin määrittely tai liikenneturvallisuuden erityisen varmistaminen sitä edellyttää.

Pykälän 1 momenttia muutettaisiin niin, että erikoiskuljetukselta edellytettäisiin erikoiskuljetuslupaa myös, jos kuljetus ylittää merkittävästi tiellä yleisesti sallitun mitan. Nykyisin erikoiskuljetuksen niin sanotuista vapaista mittarajoista säädetään erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetussa liikenne- ja viestintäministeriön asetuksessa, joten voimassa olevan sääntelyn asiasisältö ei muuttuisi. Muutoksen johdosta Liikenteen turvallisuusvirasto antaisi jatkossa tarkemmat määräykset mittarajoista, joiden ylittyessä erikoiskuljetukselta

edellytetään erikoiskuljetuslupaa. Määräyksenantovaltuus on pykälän 7 momentissa. Pykälään otettaisiin lisäksi säännös siitä että käytettäessä muussa kuin ETA-valtioissa rekisteröityä tai käyttöön otettua ajoneuvoa, lupa edellytettäisiin heti kun kuljetus ylittää tiellä yleisesti sallitun mitan. Säännös vastaisi asetuksella säädettyä nykytilaa ja olisi yhdenmukainen Suomen ja Venäjän välisen tieliikennesopimuksen (SopS 56/2001) muotoilun kanssa.

Pykälän 2 momentissa säädetään erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksistä. 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi 5 kohta, jonka mukaan erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksenä olisi kuljetukseen käytettävän ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän soveltuvuus luvanvaraiseen erikoiskuljetukseen. Liikenteen turvallisuusvirasto antaisi 7 momentin valtuuden nojalla tarkemmat määräykset siitä, kuinka paljon erikoiskuljetuksen vapaat mittarajat tai tiellä yleisesti sallitun massan saisi ylittää eri ajoneuvoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä suoritettavissa kuljetuksissa.

Erikoiskuljetusluvalla sallituista mitoista ja massoista sekä luvan myöntämisen rajoituksista on säädetty aikaisemmin erikoiskuljetusasetuksessa. Asetuksen 38 §:n 3 momentin mukaan lupaa ei voida myöntää esimerkiksi leveyden ylittämiseen asetuksessa tarkemmin määritellyissä työ koneen kuljetuksissa. Lupaa ei voida myöntää myöskään henkilö- tai pakettiautolla taikka traktorilla tai niiden perävaunulla tapahtuviin kuljetuksiin lukuun ottamatta turvetuotannossa käytettäviä tyhjänä siirrettäviä perävaunuja. Muutoksella olisi tarkoitus mahdollistaa erikoiskuljetusluvan hyödyntäminen myös kevyemmissä kuljetuksissa, jos kuljetukseen käytettävä ajoneuvo on siihen soveltuva ja muut luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät. Tarkemmin määrityillä mitta- ja massarajoilla estettäisiin vaarallisen suuret kuljetukset niihin soveltumattomilla ajoneuvoilla ja siten turvattaisiin liikenneturvallisuus myös näissä kuljetuksissa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädetäisiin erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksistä siirtomerkein varustetulle ajoneuvolle. Erikoiskuljetuslupa voitaisiin myöntää lähtökohtaisesti vain tilapäiseen siirtoon kuormaamattomana. Tarvittaessa kuormaana saisi kuitenkin olla kyseiseen ajoneuvon kuuluvia osia ja varusteita. Säännöksen tarkoituksena olisi mahdollistaa ajoneuvon siirtäminen toiseen valtioon rekisteröitäväksi. Erikoiskuljetuslupa voitaisiin myöntää vain siirron edellyttämälle ajalle.

Pykälän uudessa 5 momentissa vaadittaisiin, että erikoiskuljetusluvan myöntämiseksi muussa valtiossa kuin Suomessa rekisteröidyllä tai käyttöönotetulla ajoneuvoyhdistelmällä on oltava Suomessa toimivan katsastustoimipaikan antama todistus siitä, että ajoneuvoyhdistelmä täyttää erikoiskuljetusyhdistelmää Suomessa koskevat vaatimukset. Asiantuntevuuden varmistamiseksi edellytettäisiin, että todistuksen myöntäjällä on oikeus suorittaa raskaan kaluston rekisteröintikatsastuksia. Vaatimus vastaisi nykyistä erikoiskuljetuksista ja erikoiskuljetusajoneuvoista annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen 7 §:n mukaista käytäntöä. Todistukseen tulisi kirjata erikoiskuljetuslupaa myönnettäessä tarvittavat tiedot mitoista ja massoista sekä ajoneuvoyhdistelmän kytkentää koskevat tiedot. Tieliikenteen valvonnassa voidaan katsastustoimipaikan antamalla todistuksella osoittaa, että ajoneuvo tai ajoneuvoyhdistelmä on hyväksytty Suomessa erikoiskuljetuksessa käytettäväksi. Vastaavaa käytäntöä noudatetaan useissa EU-maissa. Katsastustoimipaikan antamaa todistusta ei kuitenkaan edellytettäisi ETA-valtiossa rekisteröidyltä tai käyttöönotetulta ajoneuvoyhdistelmältä, jos yhdistelmälle on rekisteröintivaltiossa annettu todistus, josta lupaviranomainen voi todeta erikoiskuljetusluvan edellytysten täyttymisen.

Nykyinen 3 momentti muuttuisi 4 momentiksi, nykyinen 4 momentti 6 momentiksi ja 5 momentti 7 momentiksi.

88 a §. *Lapsen kuljettaminen ajoneuvossa.* Pykälään lisättäisiin uusi 5 momentti, jossa säädettäisiin siitä, millainen tyyppihyväksyntä vaaditaan autossa käytettävältä lasten turvalaitteelta. Momentin sisältö vastaisi autoasetuksen 39 §:n 5 momentin vaatimuksia, jolla on saatettu kansalliseen lainsäädäntöön komission täytäntöönpanodirektiivi 2014/37/EU turvavöiden ja lasten turvalaitteiden pakollisesta käytöstä ajoneuvoissa annetun neuvoston direktiivin 91/671/ETY muuttamisesta. Tällaisista käyttöä koskevista vaatimuksista olisi perusteltua säätää tieliikenne-laissa.

2 Tarkemmat säännökset ja määräykset

2.1 Yleistä

Esityksessä on keskeiseltä osin kyse siitä, että autoihin ja niiden perävaunuihin liittyvien teknisluontoisten sitovien normien antovaltuuksia siirretään liikenne- ja viestintäministeriön asetusten tai päätösten sijaan Liikenteen turvallisuusvirastolle määräyksin annettavaksi.

2.2 Määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto voi ajoneuvolakiehdotuksen mukaan antaa määräyksiä 19 b §:ssä, 24 c §:ssä, 27 a §:n 2 momentissa, 29 §:n 2 momentissa, 36 §:n 3 momentissa, 50 c §:ssä, 50 e §:n 3 momentissa, 60 a §:n 5 momentissa, 61 a §:n 3 momentissa sekä 62 §:n 2 momentissa olevien valtuuksien nojalla.

Ajoneuvolakiehdotuksen 19 b §:ssä annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimuksiin perustuvia taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia määräyksiä 2 luvussa tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta.

Ajoneuvolakiehdotuksen 24 c §:ssä annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimuksiin perustuvia taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia määräyksiä erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta.

Ajoneuvolakiehdotuksen 27 a §:n 2 momentin 1–3 kohdassa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa tarvittaessa tarkemmat tekniset määräykset ajoneuvon rakennetta ja ominaisuuksia, valmistenumeroa, valmistajan kilpeä, järjestelmiä, osia, erillisiä teknisiä yksiköitä ja varusteita koskevista vaatimuksista. Nykyisin valtuus koskee vain muita ajoneuvoluokkia kuin autoja ja niiden perävaunuja.

Ajoneuvolakiehdotuksen 29 §:n 2 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa tarvittaessa tarkemmat tekniset määräykset ajoneuvojen energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista osien ja ominaisuuksien teknisistä vaatimuksista. Valtuus laajenisi siis koskemaan myös autoja ja niiden perävaunuja. Valtuus ei kuitenkaan koskisi moottorityökoneita.

Ajoneuvolakiehdotuksen 36 §:n 3 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista ajoneuvon kansallisessa piensarjatyypihyväksynnässä ja kansallisessa tyyppihyväksynnässä. Nykyisin valtuus koskee vain muita ajoneuvoluokkia kuin autoja ja niiden perävaunuja. Määräykset tarkentaisivat valtioneuvoston asetukseen otettavia säännöksiä.

Ajoneuvolakiehdotuksen 50 c §:ssä annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa määräyksiä yksittäishyväksyttävän ajoneuvon vaihtoehtoisista teknisistä vaatimuksista.

Ajoneuvolakiehdotuksen 50 e §:n 3 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista yksittäishyväksynnässä. Määräykset tarkentaisivat valtioneuvoston asetukseen otettavia säännöksiä.

Ajoneuvolakiehdotuksen 60 a §:n 5 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta muutokatsastuksessa. Nykyisin valtuus koskee vain muita ajoneuvoluokkia kuin autoja ja niiden perävaunuja. Määräykset tarkentaisivat valtioneuvoston asetukseen otettavia säännöksiä.

Ajoneuvolakiehdotuksen 61 a §:n 3 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta muutokatsastuksessa. Nykyisin valtuus koskee vain muita ajoneuvoluokkia kuin autoja ja niiden perävaunuja. Määräykset tarkentaisivat valtioneuvoston asetukseen otettavia säännöksiä.

Ajoneuvolakiehdotuksen 62 §:n 2 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa määräykset siitä, millä edellytyksillä mekaanisia kytkentälaitteita, jarrujen toimintaa ohjaavien sähköjohtojen kytkentää ja paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitus on pidettävä yleisesti ajoneuvoissa käytettävänä.

Tieliikennelain 49 §:n 6 momentissa annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle valtuus antaa tarkemmat määräykset erikoiskuljetuksen liikenteen ohjaajan vaatuksesta.

Voimassa olevan tieliikennelain 87 c §:n 5 momentin valtuussäännöksen mukaan Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksistä sekä siitä, milloin kuljetus edellyttää erikoiskuljetuslupaa. Tarkemmat määräykset voidaan antaa pykälässä mainituista edellytyksistä. Olemassa olevan valtuuden kattavuutta laajennettaisiin tarkentamalla pykälässä olevia perusedellytyksiä. Pykälän 1 momentin muutoksen ansiosta liikenteen turvallisuusvirasto voisi jatkossa antaa tarkemmat määräykset mittarajoista, joiden ylittyessä kuljetukseen on oltava lupa. Saman pykälän 2 momentin 5 kohdan muutoksen ansiosta liikenteen turvallisuusvirasto voisi antaa tarkemmat määräykset myös sellaisista erikoiskuljetusluvan myöntämisestä rajoittavista tekijöistä, jotka liittyvät kuljetuksessa käytettävään ajoneuvoon tai ajoneuvoyhdistelmään. Valtuussäännös siirtyisi pykälän 7 momentiksi.

3 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tulemaan voimaan kesällä 2017. Lait voitaisiin saattaa voimaan nopeasti niiden hyväksymisen ja vahvistamisen jälkeen. Lakiehdotusten siirtymäsäännöksen mukaan lain voimaan tullessa voimassa olevat säännökset ja määräykset jäisivät voimaan, kunnes niitä toisin säädettäisiin tai määrättäisiin. Ajoneuvolain muutoksella kumottaisiin kuitenkin kaksi liikenne- ja viestintäministeriön asetusta.

4 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

4.1 Norminantovaltuudet

Esityksen keskeisenä tarkoituksena on muuttaa sitovien oikeussäännösten antamista koskevia valtuussäännöksiä. Valtuuksia annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle. Ehdotettuja valtuussäännöksiä on käsitelty tarkemmin yksityiskohtaisten perustelujen 2.2 kohdassa ja pykäläkohtaisissa perusteluissa.

Ehdotukset ovat merkityksellisiä perustuslain 80 §:n kannalta. Perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvosto ja ministeriö voidaan valtuuttaa antamaan asetuksia perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan.

Perustuslain 80 §:n 2 momentin mukaan myös muu viranomainen voidaan lailla valtuuttaa antamaan oikeussääntöjä määrätyistä asioista, jos siihen on sääntelyn kohteeseen liittyviä erityisiä syitä eikä sääntelyn asiallinen merkitys edellytä, että asiasta säädetään lailla tai asetuksella. Tällaisen valtuutuksen tulee olla soveltamisalaltaan täsmällisesti rajattu.

Perustuslakivaliokunta on lausuntokäytännössään käsitellyt myös perustuslain 80 §:n 2 momentissa tarkoitettuja erityisiä syitä (PeVL 17/2004 vp, s. 3/II). Erityiseksi syyksi voidaan katsoa esimerkiksi se, että säänneltävään toimintaan liittyy runsaasti ammatillisia erityispiirteitä. Perustuslakivaliokunta on myös korostanut, että perustuslain 80 §:n 1 ja 2 momentin säännökset rajoittavat suoraan valtuussäännösten tulkintaa samoin kuin valtuussäännösten nojalla annettavien säännösten ja määräysten sisältöä (PeVL 48/2001 vp, s. 4, PeVL 1/2004 vp, s. 2 ja PeVL 19/2006 vp, s. 3).

Norminantovaltuuksia on käsitelty useissa perustuslakivaliokunnan kannanotoissa (ks. esimerkiksi PeVM 10/1998 vp, PeVL 16/2002 vp, PeVL 19/2002 vp, PeVL 40/2002 vp, PeVL 19/2006 vp, PeVL 32/2009 vp, PeVL 17/2010 vp ja PeVL 1/2013 vp).

Valtuuden säätämiseen laissa on perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä kohdistettu vaatimuksia sääntelyn täsmällisyydestä ja tarkkarajaisuudesta (mm. PeVL 19/2002 vp, s.5-7 ja PeVL 17/2010 vp). Asetuksenantovaltuuksiin verrattuna viranomaisen määräystenantovaltuuteen kohdistuu yleistä tarkkarajaisuusvaatimusta pidemmälle menevä vaatimus valtuuden kattamien asioiden määrittelemisestä tarkasti laissa (ks. esimerkiksi PeVL 19/2002 vp).

Muiden viranomaisten norminantovalta on perustuslain näkökulmasta poikkeuksellista (PeVM 10/1998 vp, s. 23/II ja PeVL 16/2002 vp s. 2/I). Perustuslakiuudistuksen yhteydessä mainittiin esimerkkeinä viranomaisen norminantovallasta tekninen ja vähäisiä yksityiskohtia koskeva sääntely, johon ei liity merkittävää harkintavallan käyttöä (HE 1/1998 vp, s. 133/II; ks. myös PeVL 16/2002 vp, s. 2/I ja PeVL 19/2002 vp, s. 5/I).

Valtuutusta poiketa lain säännöksestä asetuksella on perustuslakivaliokunnan tulkinnassa pidetty lähtökohtaisesti ongelmallisena lain ja asetuksen välisten hierarkkisten suhteiden näkökulmasta (ks. PeVL 14/2006 vp ja PeVL 17/2010 vp). Tällaisia valtuutuksia on kuitenkin eräissä tapauksissa ollut mahdollista säätää, jos ne on rajattu koskemaan vähäisiä poikkeuksia ja niissä on asetuksenantovallan käyttämistä rajaavia ja ohjaavia mainintoja.

Käsitellessään norminantovaltuuksia perustuslakivaliokunta on toistuvasti korostanut, että perustuslain 80 §:n 1 ja 2 momentin säännökset rajoittavat suoraan valtuussäännösten tulkintaa samoin kuin valtuuksien nojalla annettavien säännösten ja määräysten sisältöä (ks. esimerkiksi PeVL 16/2002 vp ja PeVL 1/2013 vp). Valtioneuvoston asetuksella ei voi antaa yleisiä oikeussääntöjä esimerkiksi yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteista eikä asioista, jotka perustuslain mukaan kuuluvat lain tasolle.

4.2 Säättämisjärjestyksen arviointia

Ajoneuvolaki on vuonna 2002 hyväksytty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella (PeVL 40/2002 vp).

Nyt ehdotetulla ajoneuvolain muutoksella annettaisiin Liikenteen turvallisuusvirastolle määräystenantovaltuuksia asioista, joista nykyisin säädetään liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen tasoisin säännöksin. Liikenteen turvallisuusvirasto antaisi jatkossa määräykset autojen ja niiden perävaunujen yksityiskohtaisista teknisistä vaatimuksista. Ehdotettuja valtuussäännöksiä on tarkasteltu yhtenäisesti säädös- ja määräystyypeittäin yksityiskohtaisten perustelujen 2.2 kohdassa sekä kyseisen valtuussäännöksen pykäläkohtaisissa perusteluissa.

Ajoneuvoja koskevat vaatimukset ovat teknisiin yksityiskohtiin meneviä ja niiden hallinta edellyttää runsaasti ajoneuvoja koskevaa ammatillista erityisosaamista, jota Liikenteen turvallisuusvirastolla on. Tekniset vaatimukset perustuvat myös laajassa määrin EU:n lainsäädäntöön ja kansainvälisiin sopimuksiin, joiden valmisteluun ja täytäntöönpanoon tulee reagoida nopeasti. Viime vuosina ajoneuvoja koskevia säädöksiä on lisäksi alettu antaa unionin asetuksina aikaisempien direktiivien sijaan. Liikenteen turvallisuusvirasto on viime vuosina hoitanut merkittävässä määrin ajoneuvoihin liittyvää EU:n yhteistyötä ja muuta kansainvälistä yhteistyötä.

Ehdotetut valtuussäännökset asetusten ja erityisesti määräysten antamiseen on laadittu täsmällisiksi ja tarkkarajaisiksi. Määräystenantovaltuuksiin liittyvät riittävästi yksilöidyt oikeusaseman perusteet lain tasolla. Lisäksi lailla säädettäisiin yksilön oikeuksista ja velvollisuuksista, sekä asioista jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan.

Erityisesti ehdotetut määräystenantovaltuudet koskisivat hyvin teknisluontoisia ja vähäisiä yksityiskohtia koskevaa sääntelyä. Ehdotettuihin asetusten ja määräystenantovaltuuksiin ei sisälly merkittävää harkintavallan käyttöä eivätkä ne sisällä valtuuksia asioista, joista tulee säätää lailla. Useimmissa valtuussäännöksissä on kyse myös lakia tarkentavien säännösten ja määräysten antamisesta. Valtuutussäännökset eivät siten ole ristiriidassa perustuslain kanssa.

Edellä esitetyillä perusteilla katsotaan, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**ajoneuvolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ajoneuvolain (1090/2002) 13 a §, 14 §:n 5 momentti, 17 §:n 4 ja 5 momentti, 19 §:n 3 momentti, 19 a §:n 2 momentti ja 78 §:n 5 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 13 a §, 17 §:n 4 ja 5 momentti sekä 19 §:n 3 momentti laissa 1042/2014, 14 §:n 5 momentti ja 19 a §:n 2 momentti laissa 1069/2015 sekä 78 §:n 5 momentti laissa 226/2009.
muutetaan 3 §:n 10, 20, 24 ja 30 kohta, 7 ja 10 §, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1 momentti, 24 a, 27, 27 a ja 29 §, 32 §:n 2 momentti, 36 ja 37 §, 39 §:n 1 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 43 §, 46 a §:n 2 momentti, 50 c §, 50 d §:n 2 momentti, 50 e §:n 2 momentti, 60 §:n 4 ja 7 momentti, 60 a §:n 4–6 momentti, 61 a ja 62 §, 66 a §:n 2 momentti ja 4 momentin suomenkielinen sanamuoto, 73 §, 76 §:n 1 ja 3 momentti, 78 §:n 2 momentti, 84 §:n 2 momentti, 86 a §:n 3 momentti, 89 §:n 4 momentti sekä 93 b §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 10, 20 ja 24 kohta, 37 §, 39 §:n 1 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 43 §, 46 a §:n 2 momentti, 50 c §, 50 d §:n 2 momentti, 50 e §:n 2 momentti, 78 §:n 2 momentti, 86 a §:n 3 momentti sekä 93 b §:n 2 momentti laissa 226/2009, 3 §:n 30 kohta sekä 66 a §:n 2 momentti ja 4 momentin suomenkielinen sanamuoto laissa 176/2015, 7 §, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1 momentti, 24 a, 27, 27 a, 29 ja 36 §, 60 §:n 4 ja 7 momentti, 60 a §:n 4–6 momentti sekä 61 a ja 62 § laissa 1042/2014, 10 § osaksi laissa 1609/2015, 32 §:n 2 momentti laissa 1609/2015, 76 §:n 1 ja 3 momentti sekä 84 §:n 2 momentti laissa 276/2010 sekä 89 §:n 4 momentti laissa 1250/2006, sekä
lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 226/2009, 961/2013, 176/2015 ja 1609/2015, uusi 31 kohta, lakiin uusi 19 b ja 24 b § sekä 50 e §:ään, sellaisena kuin se on laissa 226/2009, uusi 3 momentti seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

10) *rekisteröintikatsastuksella* yksittäisen ajoneuvon luokittelua, vaatimustenmukaisuuden toteamista ja rekisteröintiä varten suoritettavaa tarkastusta;

20) *nimetyllä tutkimuslaitoksella* laitosta, jonka Suomi on nimennyt toimimaan tutkimuslaitoksena ja joka on ilmoitettu Euroopan komissiolle tai Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeristölle;

24) *CE-merkinnällä* tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaista merkintää;

30) rekisteröinnin suorittajalla Liikenteen turvallisuusvirastoa ja ajoneuvojen rekisteröinti-toiminnasta annetun lain (175/2015) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua sopimusrekisteröijää;

31) luokittelumassalla M-, N- ja O-luokan ajoneuvon ajoneuvoluokan määrittämisessä käytettävää, suurinta teknisesti sallittua kuormatun ajoneuvon pyörien välityksellä maahan kohdistuvaa massaa.

7 §

Ajoneuvon muuttaminen, rakentaminen ja korjaaminen

Ellei jäljempänä toisin säädetä, liikenteessä käytettävää ajoneuvoa ei saa käyttöönoton jälkeen korjata, muuttaa, antaa muuttua tai varustaa lisälaitteella siten, ettei ajoneuvo enää täytä vaatimuksia, jotka Suomessa olivat voimassa ajoneuvon ensimmäisen käyttöönoton ajankohdasta tai tätä myöhemmin. Ajoneuvon iän ja luontaisen kulumisen vuoksi ajoneuvosta turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski ei myöskään saa lisääntyä vähäistä enempää.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset ajoneuvon korjaamisen, kunnostamisen ja rakenteen muuttamisen teknisistä vaatimuksista sekä vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta tarkoituksenmukaisuussyistä sovellettavista vähäisistä poikkeuksista ja vaihtoehtoisista vaatimuksista. Poikkeuksista ja vaihtoehtoisista vaatimuksista turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski ei saa lisääntyä vähäistä enempää. Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös ajoneuvoon sen erityiskäyttöä varten asennettavien valaisimien ja muiden lisälaitteiden turvallisuusvaatimuksista.

2 luku

Ajoneuvojen perusluokitus

10 §

Auto

M- ja N-luokan ajoneuvo (*auto*) on henkilöiden tai tavarankuljetukseen taikka määrättyyn erikoistehtävään valmistettu moottorikäyttöinen ajoneuvo, jossa on vähintään neljä pyörää tai telat ja jonka suurin rakenteellinen nopeus on suurempi kuin 25 kilometriä tunnissa. M- ja N-luokan ajoneuvoksi ei kuitenkaan katsota nelipyöräistä ajoneuvoa, joka 11 §:n nojalla katsotaan L-luokkaan kuuluvaksi, 14 tai 15 §:n nojalla traktoriksi tai moottorityökoneeksi taikka 16 §:n nojalla maastoajoneuvoksi.

M- ja N-luokan ajoneuvot jaetaan seuraaviin alaluokkiin:

1) *M₁-luokan ajoneuvo (henkilöauto)* on ensisijaisesti matkustajien ja heidän matkatavaroidensa kuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto, jossa on kuljettajan istuinpaikan lisäksi enintään kahdeksan istuinpaikkaa; henkilöautossa voi olla vain kuljettajan istuinpaikka, mutta ei tilaa seisoville matkustajille;

2) *M₂- ja M₃-luokan ajoneuvo (linja-auto)* on ensisijaisesti matkustajien ja heidän matkatavaroidensa kuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto, jossa on kuljettajan istuinpaikan lisäksi enemmän kuin kahdeksan istumapaikkaa; M₂-luokan ajoneuvon luokittelumassa on enintään 5 tonnia ja M₃-luokan ajoneuvon yli 5 tonnia; M₂- ja M₃-luokan ajoneuvossa voi olla istumapaikkojen lisäksi seisoville matkustajille varattu tila;

3) *N₁-luokan ajoneuvo (pakettiauto)* on ensisijaisesti tavarankuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto, jonka luokittelumassa on enintään 3,5 tonnia;

4) *N₂- ja N₃-luokan ajoneuvo (kuorma-auto)* on ensisijaisesti tavarankuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto, jonka luokittelumassa on suurempi kuin 3,5 tonnia; N₂-luokan ajoneuvon luokittelumassa on enintään 12 tonnia ja N₃-luokan ajoneuvon yli 12 tonnia.

M- ja N-luokan ajoneuvoja luokiteltaessa erikoistarkoituksiin valmistettujen ajoneuvojen varusteet, kuten nosturi, betonipumppu ja huoltovälineet, rinnastetaan tavaraan.

Autoverolaissa (1482/1994) säädetään sellaisen auton, joka on verovapaa tai josta suoritetaan alennettua veroa, rakenteesta, mitoituksesta ja muista verovapauden tai alennetun veron edellytyksistä.

17 §

Perävaunu ja hinattava laite

Auton perävaunut jaetaan luokittelumassan perusteella seuraaviin luokkiin:

- 1) O₁-luokan ajoneuvon (*kevyt perävaunu*) luokittelumassa on enintään 0,75 tonnia;
 - 2) O₂-luokan ajoneuvon luokittelumassa on suurempi kuin 0,75 tonnia mutta enintään 3,5 tonnia;
 - 3) O₃-luokan ajoneuvon luokittelumassa on suurempi kuin 3,5 tonnia mutta enintään 10 tonnia;
 - 4) O₄-luokan ajoneuvon luokittelumassa on suurempi kuin 10 tonnia.
-

19 b §

Ajoneuvojen perusluokittelua koskevat tarkemmat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimuksiin perustuvia taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia tarkempia määräyksiä tässä luvussa tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta.

3 luku

Erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen tarkempi luokitus

21 §

Ambulanssi

Ambulanssi on sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljettamiseen tarkoitettu M-luokan ajoneuvo, jossa on erityisvarusteita tätä tarkoitusta varten.

24 a §

Erikoiskuljetusajoneuvo

Erikoiskuljetusajoneuvo on tieliikennelain 2 §:n 16 kohdassa tarkoitettuun erikoiskuljettamiseen hyväksytty ajoneuvo, joka kuormaamattomana ylittää tiellä yleisesti sallitut mitat, taikka joka on hyväksytty kuormattuna tai kuormaamattomana tiellä yleisesti sallitut massat ylittä-

vään kuljetukseen. Erikoiskuljetusajoneuvon hyväksyminen liikenteeseen edellyttää Liikenteen turvallisuusviraston myöntämää poikkeuslupaa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikkeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua poikkeuslupaa ei edellytetä moottorityökoneelta, tyyppi-hyväksytyltä ajoneuvolta, jonka käyttö liikenteessä ei edellytä tieliikennelain 87 c §:ssä tarkoitettua erikoiskuljetuslupaa eikä tyyppihyväksytyltä ajoneuvolta, jonka rekisteritietoihin kirja-taan tieto ajoneuvon käytön edellytyksenä olevasta tieliikennelain 87 c §:ssä tarkoitettua eri-koiskuljetusluvasta. Ajoneuvolta, jota ei tarvitse rekisteröidä, edellytetään 1 momentissa tar-koitettu poikkeuslupa vain, jos ajoneuvon tai sen akseliston massa ylittää tiellä yleisesti salli-tun massan.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset erikoiskuljetusajoneuvon liikennekäyttöön hyväksymisessä sovellettavista erikoiskuljetusajoneuvon käyttötarkoituksen edellyttämistä teknisistä lisävaatimuksista ja poikkeuksista ajoneuvoa koskevista teknisistä vaatimuksista. Lisäksi Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset näitä vaatimuksia koske-vista vaatimustenmukaisuuden osoittamisen teknisistä toteuttamistavoista.

24 b §

Erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelua koskevat tarkemmat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaati-muksiin perustuvia taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia tarkempia määräyksiä tässä luvussa tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta.

27 §

Poikkeukset ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevista vaatimuksista

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää poikkeuksia 25 §:n 1 momentissa säädetyistä vaatimuksista. Poikkeusten tulee olla tarpeellisia, kun otetaan huomioon ajoneuvon käyttötar-koitus, liikenneturvallisuuden vaatimukset ja ajoneuvoa koskevien vaatimusten toteutettavuus.

Vammaisen kuljettajan tai vammaisen matkustajan käyttöön tarkoitettu ajoneuvo voidaan hyväksyä liikennekäyttöön, vaikka erikoislaitte ei olisi säännösten ja määräysten mukainen, edellyttäen, että liikenneturvallisuus ei merkittävästi vaarannu.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää yksittäistä ajoneuvoa varten luvan poiketa ajo-neuvon rakenteita, hallintalaitteita, varusteita, järjestelmiä, osia, erillisiä teknisiä yksiköitä ja muita vastaavia hyväksynnän kohteita koskevista, turvallisuuteen liittyvistä tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä. Poikkeusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikkeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin poikkeusluvan myöntämisen edellytyksistä.

27 a §

Ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tekniset määräykset:

- 1) paineilmajarruilla varustettujen autojen ja niiden perävaunujen jarrujärjestelmää koske-vista kansallisessa tyyppihyväksynnässä, yksittäishyväksynnässä, rekisteröintikatsastuksessa ja muutoksastuksessa sovellettavista vaihtoehtoisista vaatimuksista;
- 2) liikennekäyttöön sallittuja nastoja ja nastarenkaita koskevista vaatimuksista.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa tarkemmat tekniset määräykset:

- 1) ajoneuvon rakennetta ja ominaisuuksia koskevista vaatimuksista;
- 2) ajoneuvon valmistenumeroa ja valmistajan kilpeä koskevista vaatimuksista;
- 3) ajoneuvon järjestelmiä, osia, erillisiä teknisiä yksiköitä ja varusteita koskevista vaatimuksista;
- 4) tavarankuljetukseen käytettävien ajoneuvojen kuormakorien ja kuormatilojen vaatimuksista, kuorman varmistamiseen käytettävistä kiinnityspisteistä sekä suojarakenteista;
- 5) kuorman sitomiseen ja varmistamiseen käytettävistä sidonta- ja kiinnitysvälineistä;
- 6) ajoneuvojen käyttöön liittyvistä, muista kuin 1–3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyntää edellyttävistä osista, järjestelmistä ja erillisistä teknisistä yksiköistä sekä muista varusteista kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista varusteista;
- 7) sellaisen muun M-luokan ajoneuvon, muun kuin ambulanssin, jota voidaan käyttää paareilla matkustavien tai vammaisten henkilöiden kuljetukseen, kuljetustilan mitoituksesta ja matkustamiseen tarvittavista apuvälineistä sekä niiden kiinnityksestä.

Tässä pykälässä tarkoitettujen määräysten tulee olla tarpeellisia riittävän kansainvälisen yleisen vaatimustason saavuttamiseksi sekä liikenneturvallisuuden, terveyden- ja ympäristönsuojelun riittävän tason varmistamiseksi.

29 §

Energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa muun ajoneuvon kuin moottorityökoneen energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista liikennekäyttöön hyväksymisen edellytyksenä olevista osista ja ominaisuuksista sekä muista vastaavista hyväksynnän kohteista. Valtioneuvoston asetuksella säädetään lisäksi tällaisen ajoneuvon hyväksynnässä sovellettavista melun ja päästöjen raja-arvoista.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitetuista energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista osien ja ominaisuuksien teknisistä vaatimuksista. Määräysten tulee olla tarpeellisia riittävän kansainvälisen yleisen vaatimustason saavuttamiseksi sekä liikenneturvallisuuden, terveyden- ja ympäristönsuojelun riittävän tason varmistamiseksi.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää yksittäistä ajoneuvoa varten luvan poiketa ajoneuvon energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä. Poikkeusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikkeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle ja ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin poikkeusluvan myöntämisen edellytyksistä.

32 §

Tyyppihyväksyntävelvollisuus

Edellä 1 momentissa mainittuun ajoneuvoluokkaan kuuluvaan ajoneuvoon, C-luokan ajoneuvoon ja liikennetraktoriin tarkoitettun erikseen myytävän järjestelmän, osan ja erillisen teknisen yksikön tulee olla tyyppihyväksytty. Edellä 30 §:n 1 momentissa mainittujen Euroopan unionin säädösten mukaisesti tästä voidaan kuitenkin valtioneuvoston asetuksella säätää poikkeuksia.

36 §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen tyyppihyväksynnässä

Edellä 35 §:ssä tarkoitettu vaatimustenmukaisuus osoitetaan hyväksynnän hakijan toimittamalla ETA-valtion tai Ahvenanmaan maakunnan tai asianomaista E-sääntöä soveltavan valtion hyväksyntäviranomaisen myöntämällä tyyppihyväksyntätodistuksella tai nimetyn tutkimuslaitoksen suorittamilla tarkastuksilla, mittauksilla, testeillä ja laskelmilla.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään:

1) muiden vaatimusten kuin 30 §:n 1 momentissa mainittujen Euroopan unionin säädösten mukaisesti täyttää vastaavuutta edellyttävien vaatimusten vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista kansallisessa piensarjatyypin tyyppihyväksynnässä;

2) vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista kansallisessa tyyppihyväksynnässä;

3) siitä, milloin vaatimustenmukaisuus voidaan osoittaa myös 48 §:ssä tarkoitetun hyväksyntänsäntuntijan selvityksen perusteella.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista asioista tarvittaessa tarkemmat määräykset. Lisäksi poiketen siitä, mitä 2 momentissa säädetään, Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset teknisistä tavoista osoittaa nastojen vaatimustenmukaisuus.

37 §

Tyyppihyväksynnän myöntämisestä kieltäytyminen

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen arvioi 35 §:ssä tarkoitettujen vaatimukset täyttävän ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppin muodostavan vakavan vaaran liikenneturvallisuudelle tai vahingoittavan vakavasti ympäristöä taikka terveyttä, tyyppihyväksyntäviranomaisen voi kieltäytyä antamasta tyyppihyväksyntää. Tyyppihyväksyntäviranomaisen on salassapitovelvollisuuden estämättä ilmoitettava hyväksynnän epäämisestä viipymättä muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille, kyseessä olevaa E-sääntöä soveltavien valtioiden hyväksyntäviranomaisille ja Euroopan komissiolle sekä perusteltava päätöksensä. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä kansallista tyyppihyväksyntää koskevan hakemuksen hylkäämisestä.

39 §

Tyyppihyväksyntärekisteri

Tyyppihyväksyntäviranomaisen pitää rekisteriä myöntämistään tyyppihyväksynnoistä. Rekisteriin merkitään ajoneuvotyyppin tyyppihyväksyntätodistuksen tiedot ja todistukseen liitetyt testitulokset.

41 §

Vaatimustenmukaisuustodistus ja hyväksyntämerkintä

Valmistajan on kiinnitettävä kuhunkin tyyppihyväksynnän mukaisesti valmistettuun osaan tai erilliseen tekniseen yksikköön kaupallinen merkkinsä tai tavaramerkkinsä ja tyyppimerkintä. Jos Euroopan unionin säädöksessä niin säädetään tai E-säännössä määrätään, kuhunkin

osaan ja erilliseen tekniseen yksikköön on kiinnitettävä tyyppi hyväksyntänumero tai -merkki, jolloin valmistajan ei tarvitse kiinnittää kaupallista merkkiä tai tavaramerkkiä ja tyyppimerkintää.

Vaatimustenmukaisuustodistuksen laatimisesta osalle ja erilliselle tekniselle yksikölle sekä todistukseen merkittävistä tiedoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää, ettei tavaramerkkiä tai tyyppimerkintää taikka muuta hyväksyntämerkintää tarvitse merkitä osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa tällaista merkkiä tai merkintää ei edellytetä.

43 §

Suomessa hyväksytyn tyyppin vaatimustenvastaisuudesta ilmoittaminen

Jos 42 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa on kyse EY-tyyppi hyväksynnästä, tyyppi hyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava toteutetut toimenpiteet muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille sekä Euroopan komissiolle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä niin edellytetään. Ilmoitus on tehtävä viipymättä 30 §:n 1 momentissa mainituissa Euroopan unionin säädöksissä säädettyä menettelyä noudattaen. Jos kyse on Geneven sopimuksen nojalla myönnetystä tyyppi hyväksynnästä, tyyppi hyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava toteutetut toimenpiteet asianomaista sääntöä soveltavien valtioiden hyväksyntäviranomaisille. Tällainen ilmoitus voidaan tehdä salassapitovelvollisuuden estämättä.

46 a §

Vaatimustenmukaisuuden valvonnan suorittajan toimivalta

Tyyppi hyväksyntäviranomaisella, nimetyllä tutkimuslaitoksella ja hyväksytyllä asiantuntijalla on valvonnan suorittamiseksi oikeus:

- 1) päästä ajoneuvojen, järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden valmistus-, varastointi-, myynti-, asennus-, korjaus- ja tarkastuspaikkoihin;
 - 2) ottaa näytteitä tuotannosta ja suorittaa määrävälein tämän lain nojalla sovellettavissa standardeissa tai Euroopan unionin säädöksissä taikka E-säännöissä määrätyt testit ja laskelmat;
 - 3) saada tarvittaessa käyttöönsä kunkin hyväksytyn tyyppin tai CE-merkinnällä varustetun tuotteen laadun ja vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi tarvittava aineisto;
 - 4) tarkastaa tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät.
-

50 c §

Yksittäishyväksyntää koskevat vaatimukset

Yksittäishyväksyttävän ajoneuvon on vastattava ympäristö- ja liikenneturvallisuusominaisuuksiltaan EY-tyyppi hyväksyntää tai kansallista piensarjatyypin hyväksyntää koskevia vaatimuksia. Liikenteen turvallisuusvirasto voi kuitenkin määräyksillään asettaa yksittäishyväksyttävälle ajoneuvolle näistä poikkeavia vaihtoehtoisia teknisiä vaatimuksia. Määräysten on varmistettava liikenneturvallisuuden ja ympäristönsuojelun taso, joka vastaa mahdollisimman hyvin EY-tyyppi hyväksynnässä edellytettyä tasoa.

50 d §

Yksittäishyväksynnässä noudatettava menettely

Yksittäishyväksynnässä tarkastetaan ajoneuvon yksilöintitiedot ja muut rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot. Lisäksi tarkastetaan, onko ajoneuvo rakenteeltaan, mitoiltaan ja varusteiltaan säännösten ja määräysten mukainen. Yksittäishyväksynnässä noudatetaan 30 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitussa Euroopan unionin direktiivissä säädettyä menettelyä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yksittäishyväksynnästä ja yksittäishyväksyntää koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin.

50 e §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen yksittäishyväksynnässä

Edellä 1 momentin lisäksi valtioneuvoston asetuksella säädetään, milloin vaatimustenmukaisuus voidaan teknisten vaatimusten osalta osoittaa:

1) ETA-valtion tai E-sääntöä soveltavan valtion ilmoittaman tutkimuslaitoksen pätevyysaluettaan vastaavan selvityksen perusteella;

2) 48 §:ssä tarkoitetun hyväksytyn asiantuntijan pätevyysaluettaan vastaavan selvityksen perusteella;

3) osaan, järjestelmään tai erilliseen tekniseen yksikköön kiinnitetyllä kansainvälisesti yleisesti käytetyllä muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla hyväksymismerkinnällä;

4) valmistajan suorittamin yleisesti käytettyihin menettelyihin perustuvien mittauksien, laskelmin tai testien;

5) vähäisiltä osin yksittäishyväksynnän myöntäjän tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista yksittäishyväksynnässä.

60 §

Rekisteröintikatsastus

Rekisteröintikatsastuksessa tarkastetaan ajoneuvon yksilöintitiedot ja muut rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot. Lisäksi tarkastetaan, onko ajoneuvo rakenteeltaan, mitoiltaan ja varusteiltaan säännösten ja määräysten mukainen. Rekisteröintikatsastuksesta annetaan ajoneuvon katsastukseen esittäneelle todistus.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin rekisteröintikatsastuksesta, rekisteröintikatsastuksesta annettavasta todistuksesta sekä rekisteröintikatsastusta koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin. Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää, ettei ajoneuvoa 1 ja 2 momentista poiketen tarvitse esittää rekisteröintikatsastukseen, ellei rekisteröintikatsastus ole tarpeen:

1) ajoneuvon yksilöimiseksi;

2) ajoneuvoa koskevien tietojen ilmoittamiseksi rekisteriin;

- 3) sen tarkastamiseksi, täyttääkö ajoneuvo sitä koskevissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset; tai
4) muista kuin 1-3 kohdissa johtuvista, muista vastaavanlaisista syistä

60 a §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen rekisteröintikatsastuksessa

Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, milloin ajoneuvon vaatimustenmukaisuus rekisteröintikatsastuksessa voidaan 1 momentissa säädetystä poiketen osoittaa 50 e §:n 2 momentin 1–4 kohdassa tarkoitettulla tavalla taikka vähäisiltä osin katsastustoimipaikan tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista rekisteröinti-katsastuksessa.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa määräykset käytettynä maahan tuodun, muutetun ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista niiden muutosten osalta, jotka koskevat muita kuin 2 a §:ssä mainituissa EU-säädöksissä määriteltäviä osia ja ominaisuuksia.

61 a §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen muutoksatsastuksessa

Vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen muutoksatsastuksessa sovelletaan, mitä 60 a §:n 1–3 momentissa säädetään.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, milloin ajoneuvon vaatimustenmukaisuus muutoksatsastuksessa voidaan 1 momentissa säädetystä poiketen osoittaa 50 e §:n 2 momentin 1–4 kohdassa tarkoitettulla tavalla taikka vähäisiltä osin katsastustoimipaikan tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista muutoksatsastuksessa.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa määräykset ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista muutoksatsastuksessa siltä osin, kuin muutokset koskevat muita kuin 2 a §:ssä mainituissa EU-säädöksissä määriteltäviä osia ja ominaisuuksia.

62 §

Kytkentäkatsastus

M- ja N-luokan ajoneuvo ja siihen tai sen perävaunuun kytkettävä O-luokan ajoneuvo on esitettävä kytkentäkatsastukseen ennen yhdistelmän käyttöönottoa, jos kyseessä on erikoiskuljetukseen hyväksytty ajoneuvoyhdistelmä taikka jos ajoneuvojen mekaaniset kytkentälaitteet, jarrujen toimintaa ohjaavien sähköjohtojen kytkentä tai paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitus tai sijoitus poikkeavat yleisesti ajoneuvoissa käytettävistä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa kytkentäkatsastuksen suorittamisesta ja siitä annettavasta todistuksesta sekä kytkentäkatsastusta koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin. Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset siitä, millä edellytyksillä mekaanisia kytkentälaitteita, jarrujen toimintaa ohjaavien sähköjohtojen kytkentää ja paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitusta on pidettävä yleisesti ajoneuvoissa käytettävänä.

66 a §

Rekisteröintitodistus, rekisterikilvet ja varmenne

Käytettäessä ajoneuvoa kansainvälisessä liikenteessä on rekisteröintitodistuksen I osa pidettävä mukana ajoneuvossa ajon aikana.

Ajoneuvon siirtyessä uudelle omistajalle edellisen omistajan on luovutettava tälle ajoneuvon varmenne tai voimassa oleva rekisteröintitodistus sekä rekisterikilvet.

73 §

Raportti teknisestä tienvarsitarkastuksesta

Teknisestä tienvarsitarkastuksesta annetaan ajoneuvon kuljettajalle raportti, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai Suomea sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa niin edellytetään. Raportista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

76 §

Tietojen vaihto ja muu yhteistyö muiden valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan viranomaisten välillä

Poliisin, Tullin, rajavartiolaitoksen ja Liikenteen turvallisuusviraston on toimialallaan avustettava ETA-valtioiden toimivaltaisia viranomaisia siten kuin Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY 7 artiklassa tarkoitetaan.

Poliisilla, Tullilla ja rajavartiolaitoksella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa teknisissä tienvarsitarkastuksissa saamansa 2 momentissa tarkoitetut tiedot Liikenteen turvallisuusvirastolle, jolla on oikeus luovuttaa nämä ja muut 2 momentissa tarkoitetut tiedot asianomaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

78 §

Lupaa edellyttävät osat ja tekniset yksiköt

Edellä 1 momentissa tarkoitetun luvan hakemiseen, myöntämiseen ja muuttamiseen, osan tai varusteen merkitsemiseen ja pakkaamiseen, lupaa edellyttäviin osiin ja varusteisiin, valmistajan ilmoituksiin sekä tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen sovelletaan 30 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitussa Euroopan unionin direktiivissä säädettyjä ja sen nojalla hyväksyttyjä menettelyitä.

84 §

Ajokieltoon määrääminen

Liikenteen turvallisuusvirasto voi määrätä ajoneuvon ajokieltoon, jos ajoneuvon rakennetta on muutettu 7 §:n tai sen nojalla annettujen määräysten vastaisesti.

86 a §

Ajoneuvon vetäminen pois markkinoilta

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen ei ole tyytyväinen 1 momentissa tarkoitettuihin valmistajan toimenpiteisiin taikka jos se saa toisen ETA-valtion tai Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaiselta 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksen, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava tästä valmistajalle. Jos valmistaja ei ehdota ja pane täytäntöön tehokkaita korjaavia toimenpiteitä, tyyppihyväksyntäviranomaisen on toteutettava tarvittavat suojaustoimenpiteet mukaan lukien ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnän peruuttaminen. Tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava peruuttamastaan ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnästä valmistajalle, muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille ja Euroopan komissiolle kirjatulla kirjeellä tai vastaavalla sähköisellä välineellä 20 työpäivän kuluessa.

89 §

Asennus- ja korjausluvan myöntämisen edellytykset

Lupaa digitaalisen ajopiirturin asennukseen ja korjaukseen ei saa myöntää, jos hakija harjoittaa kuljetuksia, joihin sovelletaan tieliikenteessä käytettävistä ajopiirtureista, tieliikenteen valvontalaitteista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 kumoamisesta sekä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 165/2014.

93 b §

Tyyppihyväksytyn ajoneuvon, osan ja erillisen teknisen yksikön valmistajan muut ohjeet

Osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajan, jolla on hallussaan EY-tyyppihyväksyntätodistus, jossa hyväksynnän myöntämisen perusteena olleen Euroopan unionin säädöksen mukaisesti asetetaan käyttörajoituksia tai asennusta koskevia erityisedellytyksiä, on annettava yksityiskohtaiset tiedot näistä ajoneuvon valmistajalle.

Tämä laki tulee voimaan XX päivänä XXXXXkuuta 201X.

Voimassaolevan T-, C-, L1e-, L2e- ja L6e -luokan ajoneuvon ja liikennetraktorin tyyppihyväksynnän laajennukseen ja ajoneuvon ensimmäiseen käyttöönottoon sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä 31 päivään joulukuuta 2017.

Tällä lailla kumotaan:

1) Liikenne- ja viestintäministeriön asetus autojen ja perävaunujen rakenteesta ja varusteista (1248/2002);

2) Liikenne- ja viestintäministeriön asetus paineilmajarrulla varustettujen autojen ja niiden perävaunujen jarrujen vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta (257/2009);

Voimassaolevan T-, C-, L1e-, L2e- ja L6e -luokan ajoneuvon ja liikennetraktorin tyyppihyväksynnän laajennukseen ja ajoneuvon ensimmäiseen käyttöönottoon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä 31 päivään joulukuuta 2017.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat ennen lain voimaantuloa annetut tai muutoin sen nojalla voimassa olevat säädökset ja määräykset jäävät voimaan.

2.

Laki

tieliikennelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tieliikennelain (267/1981) 49 §:n 6 momentti ja 87 c §, sellaisina kuin ne ovat, 49 §:n 6 momentti laissa 523/2009 ja 87 c § laissa 1043/2014, sekä
lisätään 88 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 234/2006 ja 1610/2015, uusi 5 momentti seuraavasti:

49 §

Liikenteen ohjaajat

Liikenteen ohjaajalla on oltava selvästi erottuva vaatetus, joka vastaa standardin SFS-EN 471 tai SFS-EN ISO 20471 vaatimuksia. Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset erikoiskuljetuksen liikenteen ohjaajan vaatetuksen näkyvyysvaatimuksista.

87 c §

Erikoiskuljetuslupa

Erikoiskuljetukseen on oltava erikoiskuljetuslupa, jos kuljetus ylittää tiellä yleisesti sallitun massan tai merkittävästi tiellä yleisesti sallitun mitan. Erikoiskuljetuslupa edellytetään kuitenkin myös tiellä yleisesti sallitun mitan ylittävään kuljetukseen, jos erikoiskuljetukseen käytetään muussa kuin ETA-valtiossa rekisteröityä tai käyttöön otettua ajoneuvoa. Lisäksi erikoiskuljetuslupa vaaditaan, jos liikenneturvallisuus on erityisesti varmistettava kuljetuksen laadun vuoksi tai muusta erityisestä syystä taikka jos kuljetusreitti, jolla kuljetus on mahdollinen, on määritettävä.

Erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) kuljetusta ei voida millään ajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä kohtuullisesti suorittaa ylittämättä tiellä yleisesti sallittua mittaa tai massaa;
- 2) ei ylitetä ajoneuvon eikä ajoneuvoyhdistelmän liikenteessä käytettäväksi hyväksyttyä massaa eikä valmistajan sallimaa massaa;
- 3) ei ylitetä tienpitäjän tielle eikä tielaitteelle määrittämää kantavuutta;
- 4) kuljettaminen on tielaitteiden estämättä mahdollista tai ne ovat tarvittaessa kuljetusta varten tilapäisesti poistettavissa; ja
- 5) kuljetukseen käytetään sellaista ajoneuvoa tai ajoneuvoyhdistelmää, jolla luvanvaraisen erikoiskuljetuksen suorittaminen on turvallista.

Siirtomerkein varustettua erikoiskuljetusajoneuvoa varten saa myöntää erikoiskuljetusluvan vain ajoneuvon tilapäiseen siirtoon kuormaamattomana. Kuormana saa kuitenkin kuljettaa kyseiseen ajoneuvoon kuuluvia osia ja varusteita.

Erikoiskuljetusluvan myöntää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Erikoiskuljetusluvassa voidaan asettaa kuljetuksen reittiä, ajankohtaa ja muita kuljetuksen turvallisuuden ja sujuvuuden varmistamiseksi sekä liikenneympäristön suojaamiseksi tarvittavia ehtoja.

Erikoiskuljetusluvan myöntämiseksi muussa valtiossa kuin Suomessa rekisteröidylle tai käyttöönotetulle ajoneuvoyhdistelmälle on oltava raskaan kaluston rekisteröintikatsastuksia suorittavan katsastustoimipaikan antama todistus siitä, että ajoneuvoyhdistelmä täyttää erikoiskuljetusyhdistelmää Suomessa koskevat vaatimukset. Todistus on oltava, jos yksikin ajoneuvo yhdistelmässä on ulkomainen. Katsastustoimipaikan antamaa todistusta ei kuitenkaan tarvita ETA-valtiossa rekisteröidyltä tai käyttöönotetulta ajoneuvoyhdistelmältä, jos yhdistelmälle on rekisteröintivaltiossa annettu todistus, josta lupaviranomainen voi todeta erikoiskuljetusluvan edellytysten täyttymisen. Suomen- tai ruotsinkielinen todistus taikka todistuksen virallinen suomen- tai ruotsinkielinen käännös on vaadittaessa esitettävä liikenteenvalvojalle.

Lupaviranomainen voi peruttaa erikoiskuljetusluvan määräajaksi tai kokonaan, jos luvanhaltija ei noudata erikoiskuljetusta koskevia säännöksiä, määräyksiä tai erikoiskuljetusluvassa asetettuja ehtoja taikka luvan myöntämisen edellytykset eivät enää täyty. Luvan peruuttamisen sijasta luvanhaltijalle voidaan antaa huomautus tai kirjallinen varoitus, jos luvan peruttaminen olisi kohtuutonta.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksistä sekä siitä, milloin kuljetus edellyttää erikoiskuljetuslupaa.

88 a §

Lapsen kuljettaminen ajoneuvossa.

Autossa käytettävän lasten turvalaitteen tulee olla tyyppihyväksytty E-säännön n:o 44 muutossarjan 03, E-säännön n:o 129 tai moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan neuvoston direktiivin 77/541/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen annetun komission direktiivin 2000/3/EY mukaisesti taikka sanotun E-säännön tai direktiivin myöhemmän version tai muutoksen mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan XX päivänä XXXXXkuuta 201X.

Tämä lain voimaan tullessa voimassa olevat erikoiskuljetusluvut jäävät voimaan.

Helsingissä 6 päivänä huhtikuuta 2017

Pääministeri

Juha Sipilä

Liikenne- ja viestintäministeri Anne Berner

1.

Laki**ajoneuvolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ajoneuvolain (1090/2002) 13 a §, 14 §:n 5 momentti, 17 §:n 4 ja 5 momentti, 19 §:n 3 momentti, 78 §:n 4 momentti,
 sellaisena kuin niistä ovat 13 a §, 17 §:n 4 ja 5 momentti sekä 19 §:n 3 momentti 1042/2014 laissa, 14 §:n 5 momentti 1069/2015 laissa sekä 78 §:n 4 momentti 226/2009 laissa.
muutetaan ajoneuvolain (1090/2002) 3 §:n 10, 24 ja 30 kohta, 7 §, 10 §:n 2 ja 4 momentti, 17 §:n 2 momentti, 19 a §, 24 a §, 27 §, 27 a §, 29 §, 32 §:n 2 momentti, 36 §, 37 §, 39 §:n 1 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 43 §, 46 §:n 2 momentti, 50 c §, 50 d §:n 2 momentti, 50 e §:n 2 momentti, 60 §:n 4 ja 7 momentti, 60 a §:n 4, 5, 6 momentti, 61 a §:n 2, 3 ja 4 momentti, 62 §, 66 a §:n 2 ja 4 momentti, 73 §, 76 §: 1 ja 2 momentti, 78 §:n 2 momentti, 84 §:n 2 momentti, 86 a §:n 3 momentti, 89 §:n 4 momentti sekä 93 b §:n 2 momentti,
 sellaisena kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentin 30 kohta sekä 66 a §:n 2 ja 4 momentti 176/2015 laissa, 7 §, 17 §:n 2 momentti, 24 a, 27, 27 a, 29 §, 36 §, 60 §:n 4 ja 7 momentti, 60 a §:n 4-6 momentti, 61 a §:n 2-4 momentti sekä 62 § 1042/2014 laissa, 32 §:n 2 momentti 1609/2015 laissa, 37 §, 39 §:n 1 momentti, 41 §:n 2 ja 3 momentti, 43 §, 46 §:n 2 momentti, 50 c §, 50 d §:n 2 momentti, 50 e §:n 2 momentti, 78 §:n 2 momentti sekä 93 b §:n 2 momentti 226/2009 laissa, 76 §:n 1 ja 2 momentti, 84 §:n 2 momentti sekä 86 a §:n 3 momentti 276/2010 laissa sekä 89 §:n 4 momentti 1250/2006 laissa.
lisätään uusi 3 §:n 31 kohta, 19 b §, 21 §:n 1 momentti, 24 a §:n 3 ja 4 momentti, 24 c §, 50 e §:n 3 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

3 §

3 §

*Määritelmät**Määritelmät*

10) rekisteröintikatsastuksella yksittäisen ajoneuvon luokittelua ja rekisteröintiä varten suoritettavaa tarkastusta;

10) rekisteröintikatsastuksella yksittäisen ajoneuvon luokittelua, *vaatimustenmukaisuuden toteamista* ja rekisteröintiä varten suoritettavaa tarkastusta;

20) nimetyllä tutkimuslaitoksella laitosta, jonka Suomi on nimennyt toimimaan tutkimuslaitoksena ja joka on ilmoitettu Euroopan yhteisöjen komissiolle tai Yhdistyneiden

20) *nimetyllä tutkimuslaitoksella* laitosta, jonka Suomi on nimennyt toimimaan tutkimuslaitoksena ja joka on ilmoitettu Euroopan komissiolle tai Yhdistyneiden Kansakuntien

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Kansakuntien pääsihteeristölle;

pääsihteeristölle;

24) vaatimustenmukaisuuden varmentamisella menettelyä, jossa valmistaja varmentaa CE-merkinnällä ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön, jonka vaatimustenmukaisuuden varmentamiseen sovelletaan teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäväksi tarkoitettuja moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä annettua neuvoston päätöstä 93/465/ETY tai tätä vastaavia erillisiä direktiivejä täyttävän sitä koskevan teknisen yhdenmukaistetun standardin tai erillisen direktiivin vaatimukset ”CE-merkinnällä tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaista merkintää.”

24) CE-merkinnällä tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaista merkintää;

30) rekisteröinnin suorittajalla Liikenteen turvallisuusvirastoa ja ajoneuvojen rekisteröintitoiminnasta annetun lain (175/2015) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua sopimusrekisteröijää;

(31 kohta lisätään)

30) rekisteröinnin suorittajalla Liikenteen turvallisuusvirastoa ja ajoneuvojen rekisteröintitoiminnasta annetun lain (175/2015) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua sopimusrekisteröijää;

31) luokittelumassalla M-, N- ja O-luokan ajoneuvon ajoneuvoluokan määrittämisessä käytettävää, suurinta teknisesti sallittua kuormatun ajoneuvon pyörien välityksellä maahan kohdistuvaa massaa.

7 §

Ajoneuvon muuttaminen, rakentaminen ja korjaaminen

Liikenteessä käytettävää ajoneuvoa ei saa käyttöönoton jälkeen korjata, muuttaa, antaa muuttua tai varustaa lisälaitteella siten, ettei ajoneuvo enää täytä vaatimuksia, jotka Suomessa olivat voimassa ajoneuvon ensimmäisen käyttöönoton ajankohtana tai tätä myöhemmin. Ajoneuvon iän ja luontaisen kulumisen vuoksi ajoneuvosta turvallisuudelle,

7 §

Ajoneuvon muuttaminen, rakentaminen ja korjaaminen

Ellei jäljempänä toisin säädetä, liikenteessä käytettävää ajoneuvoa ei saa käyttöönoton jälkeen korjata, muuttaa, antaa muuttua tai varustaa lisälaitteella siten, ettei ajoneuvo enää täytä vaatimuksia, jotka Suomessa olivat voimassa ajoneuvon ensimmäisen käyttöönoton ajankohtana tai tätä myöhemmin. Ajoneuvon iän ja luontaisen kulumisen vuoksi

Voimassa oleva laki

Ehdotus

terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski ei myöskään saa lisääntyä vähäistä enempää.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset ajoneuvon korjaamisen, kunnostamisen ja rakenteen muuttamisen teknisistä vaatimuksista sekä vaatimusten mukaisuuden osoittamisessa tarkoituksenmukaisuussyistä sovellettavista vähäisistä poikkeuksista ja vaihtoehtoisista vaatimuksista. Poikkeuksista ja vaihtoehtoisista vaatimuksista turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski ei saa lisääntyä vähäistä enempää. Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös ajoneuvoon sen erityiskäyttöä varten asennettavien valaisimien ja muiden lisälaitteiden turvallisuusvaatimuksista.

10 §

Auto

M- ja N-luokan ajoneuvot jaetaan seuraaviin alaluokkiin:

1) M₁-luokan ajoneuvo (henkilöauto) on henkilöiden kuljetukseen valmistettu ajoneuvo, jossa on kuljettajan lisäksi tilaa enintään kahdeksalle henkilölle;

2) M₂- ja M₃-luokan ajoneuvo (linja-auto) on henkilöiden kuljetukseen valmistettu ajoneuvo, jossa on kuljettajan lisäksi tilaa useammalle kuin kahdeksalle henkilölle; M₂-luokan ajoneuvon kokonaismassa on enintään 5 tonnia ja M₃-luokan ajoneuvon yli 5 tonnia;

3) N₁-luokan ajoneuvo (pakettiauto) on tavarankuljetukseen valmistettu ajoneuvo, jonka kokonaismassa on enintään 3,5 tonnia;

si ajoneuvosta turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski ei myöskään saa lisääntyä vähäistä enempää.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset ajoneuvon korjaamisen, kunnostamisen ja rakenteen muuttamisen teknisistä vaatimuksista sekä vaatimusten mukaisuuden osoittamisessa tarkoituksenmukaisuussyistä sovellettavista vähäisistä poikkeuksista ja vaihtoehtoisista vaatimuksista. Poikkeuksista ja vaihtoehtoisista vaatimuksista turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski ei saa lisääntyä vähäistä enempää. Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset myös ajoneuvoon sen erityiskäyttöä varten asennettavien valaisimien ja muiden lisälaitteiden turvallisuusvaatimuksista.

10 §

Auto

M- ja N-luokan ajoneuvot jaetaan seuraaviin alaluokkiin:

1) M₁-luokan ajoneuvo (henkilöauto) on ensisijaisesti matkustajien ja heidän matkatavaroidensa kuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto, jossa on kuljettajan istuinpaikan lisäksi enintään kahdeksan istuinpaikkaa; henkilöautossa voi olla vain kuljettajan istuinpaikka, mutta ei tilaa seisoville matkustajille;

2) M₂- ja M₃-luokan ajoneuvo (linja-auto) on ensisijaisesti matkustajien ja heidän matkatavaroidensa kuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto, jossa on kuljettajan istuinpaikan lisäksi enemmän kuin kahdeksan istumapaikkaa; M₂-luokan ajoneuvon luokittelumassa on enintään 5 tonnia ja M₃-luokan ajoneuvon yli 5 tonnia; M₂- ja M₃-luokan ajoneuvossa voi olla istumapaikkojen lisäksi seisoville matkustajille varattu tila;

3) N₁-luokan ajoneuvo (pakettiauto) on ensisijaisesti tavarankuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto, jonka luokittelumassa on enintään 3,5 tonnia;

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4) N₂- ja N₃-luokan ajoneuvo (kuorma-auto) on *tavaran kuljetukseen valmistettu ajoneuvo*, jonka kokonaismassa on suurempi kuin 3,5 tonnia. N₂-luokan ajoneuvon kokonaismassa on enintään 12 tonnia ja N₃-luokan ajoneuvon yli 12 tonnia.

4) N₂- ja N₃-luokan ajoneuvo (kuorma-auto) on *ensisijaisesti tavaran kuljettamiseen suunniteltu ja rakennettu auto*, jonka luokittelumassa on suurempi kuin 3,5 tonnia; N₂-luokan ajoneuvon luokittelumassa on enintään 12 tonnia ja N₃-luokan ajoneuvon yli 12 tonnia.

Autoverolaissa säädetään tarvittaessa sellaisen auton, joka on verovapaa tai josta suoritetaan alennettua veroa, rakenteesta, mitoituksista ja muista verovapauden tai alennettun veron edellytyksistä. *Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin M- ja N-luokan ajoneuvojen alaluokista.*

Autoverolaissa (1482/1994) säädetään sellaisen auton, joka on verovapaa tai josta suoritetaan alennettua veroa, rakenteesta, mitoituksista ja muista verovapauden tai alennettun veron edellytyksistä.

13 a §

(13 a § kumotaan)

L-luokan ajoneuvojen luokitusta koskevat tarkemmat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimusten taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia määräyksiä L-luokan ajoneuvojen alaluokista.

14 §

14 §

Traktorit ja niiden perävaunut sekä vedettävät vaihdettavat laitteet

Traktorit ja niiden perävaunut sekä vedettävät vaihdettavat laitteet

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimusten taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia määräyksiä traktorien alaluokista.

(5 mom. kumotaan)

17 §

17 §

Perävaunu ja hinattava laite

Perävaunu ja hinattava laite

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Auton perävaunut jaetaan kokonaismassan perusteella seuraaviin luokkiin:

1) O₁-luokan ajoneuvon (kevyt perävaunu) kokonaismassa on enintään 0,75 tonnia;

2) O₂-luokan ajoneuvon kokonaismassa on suurempi kuin 0,75 tonnia mutta enintään 3,5 tonnia;

3) O₃-luokan ajoneuvon kokonaismassa on suurempi kuin 3,5 tonnia mutta enintään 10 tonnia;

4) O₄-luokan ajoneuvon kokonaismassa on suurempi kuin 10 tonnia.

Liikenne- ja viestintäministeriö voi antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimusten taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia säännöksiä auton perävaunujen jaosta alaluokkiin.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin lainsäädännön vaatimusten taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarkempia määräyksiä muiden perävaunujen kuin auton perävaunujen luokittelusta ja muuhun moottorikäyttöiseen ajoneuvoon kuin autoon kytkettävien hinattavien laitteiden alaluokista.

19 §

Muut moottorittomat ajoneuvot

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin lainsäädännön vaatimusten taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia määräyksiä muiden moottorittomien ajoneuvojen kuin perävaunujen ja hinattavien laitteiden luokittelusta.

19 a §

Kevyt sähköajoneuvo

Kevyellä sähköajoneuvolla tarkoitetaan sel-

Auton perävaunut jaetaan luokittelumassan perusteella seuraaviin luokkiin:

1) O₁-luokan ajoneuvon (kevyt perävaunu) luokittelumassa on enintään 0,75 tonnia;

2) O₂-luokan ajoneuvon luokittelumassa on suurempi kuin 0,75 tonnia mutta enintään 3,5 tonnia;

3) O₃-luokan ajoneuvon luokittelumassa on suurempi kuin 3,5 tonnia mutta enintään 10 tonnia;

4) O₄-luokan ajoneuvon luokittelumassa on suurempi kuin 10 tonnia.

(4 mom. kumotaan)

(5 mom. kumotaan)

19 §

Muut moottorittomat ajoneuvot

(3 mom. kumotaan)

19 a §

Kevyt sähköajoneuvo

Kevyellä sähköajoneuvolla tarkoitetaan sel-

Voimassa oleva laki

laista muuta sähkömoottorilla varustettua ajoneuvoa kuin 19 §:n 1 momentissa tarkoitettua sähköavusteista polkupyörää tai 11 §:ssä tarkoitettua L-luokan ajoneuvoa, jonka moottorin suurin nimellisteho on enintään 1 kilowattia ja rakenteellinen nopeus enintään 25 kilometriä tunnissa. Kevyeen sähköajoneuvon sovelletaan moottorittoman ajoneuvon vaatimuksia.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin lainsäädännön vaatimusten taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia määräyksiä kevyen sähköajoneuvon luokittelusta.

(19 b § lisätään)

3 luku

Erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen tarkempi luokitus

21 §

Ambulanssi

Ambulanssi on sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetukseen *valmistettu* M-luokan ajoneuvo, jossa on erityisvarusteita tätä tarkoitusta varten.

24 a §

Ehdotus

laista muuta sähkömoottorilla varustettua ajoneuvoa kuin 19 §:n 1 momentissa tarkoitettua sähköavusteista polkupyörää tai 11 §:ssä tarkoitettua L-luokan ajoneuvoa, jonka moottorin suurin nimellisteho on enintään 1 kilowattia ja rakenteellinen nopeus enintään 25 kilometriä tunnissa. Kevyeen sähköajoneuvon sovelletaan moottorittoman ajoneuvon vaatimuksia.

19 b §

Ajoneuvojen perusluokittelua koskevat tarkemmat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimuksiin perustuvia taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia tarkempia määräyksiä tässä luvussa tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta.

3 luku

Erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen tarkempi luokitus

21 §

Ambulanssi

Ambulanssi on sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetukseen *tarkoitettu* M-luokan ajoneuvo, jossa on erityisvarusteita tätä tarkoitusta varten.

24 a §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Erikoiskuljetusajoneuvo

Erikoiskuljetusajoneuvo on tieliikennelain 2 §:n 16 kohdassa tarkoitettuun erikoiskuljetukseen hyväksytty ajoneuvo, joka kuormaamattomana ylittää tiellä yleisesti sallitut mitat, taikka joka on hyväksytty kuormattuna tai kuormaamattomana tiellä yleisesti sallitut massat ylittävään kuljetukseen.

(2 mom. lisätään)

(3 mom. lisätään)

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset erikoiskuljetusajoneuvon liikennekäyttöön hyväksymisessä sovellettavista erikoiskuljetusajoneuvon käyttötarkoituksen edellyttämistä teknisistä lisävaatimuksista ja poikkeuksista ajoneuvoa koskevista teknisistä vaatimuksista. Lisäksi Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset näitä vaatimuksia koskevista vaatimustenmukaisuuden osoittamisen teknisistä toteuttamistavoista.

(24 b § lisätään)

Erikoiskuljetusajoneuvo

Erikoiskuljetusajoneuvo on tieliikennelain 2 §:n 16 kohdassa tarkoitettuun erikoiskuljetukseen hyväksytty ajoneuvo, joka kuormaamattomana ylittää tiellä yleisesti sallitut mitat, taikka joka on hyväksytty kuormattuna tai kuormaamattomana tiellä yleisesti sallitut massat ylittävään kuljetukseen.

Erikoiskuljetusajoneuvon hyväksyminen liikenteeseen edellyttää Liikenteen turvallisuusviraston myöntämää poikkeuslupaa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua poikkeuslupaa ei edellytetä moottorityökoneelta jonka käyttö liikenteessä ei edellytä tieliikennelain 87 c §:ssä tarkoitettua erikoiskuljetuslupaa eikä tyyppihyväksytyltä ajoneuvolta, jonka rekisteritietoihin kirjataan tieto ajoneuvon käytön edellytyksenä olevasta tieliikennelain 87 c §:ssä tarkoitettua erikoiskuljetusluvasta. Ajoneuvolta, jota ei tarvitse rekisteröidä, edellytetään 1 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa vain, jos ajoneuvon tai sen akseliston massa ylittää tiellä yleisesti sallitun massan.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset erikoiskuljetusajoneuvon liikennekäyttöön hyväksymisessä sovellettavista erikoiskuljetusajoneuvon käyttötarkoituksen edellyttämistä teknisistä lisävaatimuksista ja poikkeuksista ajoneuvoa koskevista teknisistä vaatimuksista. Lisäksi Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset näitä vaatimuksia koskevista vaatimustenmukaisuuden osoittamisen teknisistä toteuttamistavoista.

24 b §

Erikoiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelua koskevat tarkemmat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Euroopan unionin ajoneuvolainsäädännön vaatimuksiin perustuvia taikka liikenneturvallisuuden tai ympäristönsuojelun kannalta tarpeellisia tarkempia määräyksiä tässä luvussa tarkoitettujen ajoneuvojen luokittelusta.

27 §

Ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevat tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää muuta ajoneuvoa kuin autoa ja sen perävaunua koskevia poikkeuksia 25 §:n 1 momentissa säädetyistä vaatimuksista. Poikkeusten tulee olla tarpeellisia, kun otetaan huomioon ajoneuvon käyttötarkoitus, liikenneturvallisuuden vaatimukset ja ajoneuvoa koskevien vaatimusten toteutettavuus.

Liikennekäyttöön hyväksyttävän auton ja sen perävaunun rakenteesta, hallintalaitteista, varusteista, järjestelmistä, osista ja erillisistä teknisistä yksiköistä sekä valmistenumeroista ja valmistajan kilvestä säädetään tarkemmin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella. Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella voidaan säätää autoa ja sen perävaunua koskevista koskevia poikkeuksia 25 §:n 1 momentissa säädetyistä vaatimuksista. Poikkeusten tulee olla tarpeellisia, kun otetaan huomioon ajoneuvon käyttötarkoitus, liikenneturvallisuuden vaatimukset ja ajoneuvoa koskevien vaatimusten toteutettavuus.

Vammaisen kuljettajan tai vammaisen matkustajan käyttöön tarkoitettu ajoneuvo voidaan hyväksyä liikennekäyttöön, vaikka erikoislaite ei olisi säädetyin mukainen, edellyttäen, että liikenneturvallisuus ei merkittävästi vaarannu.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää yksittäistä ajoneuvoa varten luvan poiketa ajoneuvon rakenteita, hallintalaitteita, varusteita, järjestelmiä, osia, erillisiä teknisiä yksiköitä ja muita vastaavia hyväksynnän kohteita koskevista, turvallisuuteen liittyvistä tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja

27 §

Poikkeukset ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevista vaatimuksista

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää poikkeuksia 25 §:n 1 momentissa säädetyistä vaatimuksista. Poikkeusten tulee olla tarpeellisia, kun otetaan huomioon ajoneuvon käyttötarkoitus, liikenneturvallisuuden vaatimukset ja ajoneuvoa koskevien vaatimusten toteutettavuus.

Vammaisen kuljettajan tai vammaisen matkustajan käyttöön tarkoitettu ajoneuvo voidaan hyväksyä liikennekäyttöön, vaikka erikoislaite ei olisi säännösten ja määräysten mukainen, edellyttäen, että liikenneturvallisuus ei merkittävästi vaarannu.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää yksittäistä ajoneuvoa varten luvan poiketa ajoneuvon rakenteita, hallintalaitteita, varusteita, järjestelmiä, osia, erillisiä teknisiä yksiköitä ja muita vastaavia hyväksynnän kohteita koskevista, turvallisuuteen liittyvistä tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

määräyksistä. Poikkeusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikkeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin poikkeusluvan myöntämisen edellytyksistä.

määräyksistä. Poikkeusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikkeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin poikkeusluvan myöntämisen edellytyksistä.

27 a §

Ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa 27 §:n 2 momentista poiketen tekniset määräykset:

1) paineilmajarruilla varustettujen autojen ja niiden perävaunujen jarrujärjestelmää koskevista kansallisessa tyyppihyväksynnässä, yksittäishyväksynnässä, rekisteröintikatsastuksessa ja muutokatsastuksessa sovellettavista vaihtoehtoisista vaatimuksista;

2) liikennekäyttöön sallittuja nastoja ja nastarenkaita koskevista vaatimuksista.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa tarkemmat tekniset määräykset:

1) muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun rakennetta ja ominaisuuksia koskevista vaatimuksista;

2) muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun valmistenumeroa ja valmistajan kilpeä koskevista vaatimuksista;

3) muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun järjestelmiä, osia, erillisiä teknisiä yksiköitä ja varusteita koskevista vaatimuksista;

4) tavarankuljetukseen käytettävien ajoneuvojen kuormakorien ja kuormatilojen vaatimuksista, kuorman varmistamiseen käytettävistä kiinnityspisteistä sekä suojarakenteista;

5) kuorman sitomiseen ja varmistamiseen käytettävistä sidonta- ja kiinnitysvälineistä;

6) ajoneuvojen käyttöön liittyvistä, muista kuin 1–3 kohdassa ja 27 §:n 2 momentissa tarkoitetuista hyväksyntää edellyttävistä osista, järjestelmistä ja erillisistä teknisistä yksiköistä sekä muista varusteista kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista varusteista;

27 a §

Ajoneuvon rakennetta, hallintalaitteita ja varusteita koskevat määräykset

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tekniset määräykset:

1) paineilmajarruilla varustettujen autojen ja niiden perävaunujen jarrujärjestelmää koskevista kansallisessa tyyppihyväksynnässä, yksittäishyväksynnässä, rekisteröintikatsastuksessa ja muutokatsastuksessa sovellettavista vaihtoehtoisista vaatimuksista;

2) liikennekäyttöön sallittuja nastoja ja nastarenkaita koskevista vaatimuksista.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa tarkemmat tekniset määräykset:

1) ajoneuvon rakennetta ja ominaisuuksia koskevista vaatimuksista;

2) ajoneuvon valmistenumeroa ja valmistajan kilpeä koskevista vaatimuksista;

3) ajoneuvon järjestelmiä, osia, erillisiä teknisiä yksiköitä ja varusteita koskevista vaatimuksista;

4) tavarankuljetukseen käytettävien ajoneuvojen kuormakorien ja kuormatilojen vaatimuksista, kuorman varmistamiseen käytettävistä kiinnityspisteistä sekä suojarakenteista;

5) kuorman sitomiseen ja varmistamiseen käytettävistä sidonta- ja kiinnitysvälineistä;

6) ajoneuvojen käyttöön liittyvistä, muista kuin 1–3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyntää edellyttävistä osista, järjestelmistä ja erillisistä teknisistä yksiköistä sekä muista varusteista kuin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuista varusteista;

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

7) sellaisen muun M-luokan ajoneuvon, muun kuin ambulanssin, jota voidaan käyttää paareilla matkustavien tai vammaisten henkilöiden kuljetukseen, kuljetustilan mitoituksista ja matkustamiseen tarvittavista apuvälineistä sekä niiden kiinnityksestä.

Tässä pykälässä tarkoitettujen määräysten tulee olla tarpeellisia riittävän kansainvälisen yleisen vaatimustason saavuttamiseksi sekä liikenneturvallisuuden, terveyden- ja ympäristönsuojelun riittävän tason varmistamiseksi.

Edellä 2 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettujen, liikennetraktoria koskevien määräysten tulee perustua T1-luokan ajoneuvoa koskeviin teknisiin vaatimuksiin ottaen kuitenkin huomioon liikennetraktorin T1-luokan ajoneuvoa suurempi rakenteellinen nopeus sekä suurempi sallittu kokonais- ja yhdistelmämassa.

29 §

Energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin auton ja sen perävaunun energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamisesta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa muun ajoneuvon kuin moottorityökoneen sekä muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista liikennekäyttöön hyväksymisen edellytyksenä olevista osista ja ominaisuuksista sekä muista vastaavista hyväksynnän kohteista. Valtioneuvoston asetuksella säädetään lisäksi tällaisen ajoneuvon hyväksynnässä sovellettavista melun ja päästöjen raja-arvoista.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset 2 momentissa tarkoitetuista energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista osien ja ominaisuuksien teknisistä vaatimuksista. Määräysten tulee olla tarpeellisia osien ja ominai-

7) sellaisen muun M-luokan ajoneuvon, muun kuin ambulanssin, jota voidaan käyttää paareilla matkustavien tai vammaisten henkilöiden kuljetukseen, kuljetustilan mitoituksista ja matkustamiseen tarvittavista apuvälineistä sekä niiden kiinnityksestä.

Tässä pykälässä tarkoitettujen määräysten tulee olla tarpeellisia riittävän kansainvälisen yleisen vaatimustason saavuttamiseksi sekä liikenneturvallisuuden, terveyden- ja ympäristönsuojelun riittävän tason varmistamiseksi.

29 §

Energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevat tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa muun ajoneuvon kuin moottorityökoneen energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista liikennekäyttöön hyväksymisen edellytyksenä olevista osista ja ominaisuuksista sekä muista vastaavista hyväksynnän kohteista. Valtioneuvoston asetuksella säädetään lisäksi tällaisen ajoneuvon hyväksynnässä sovellettavista melun ja päästöjen raja-arvoista.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitetuista energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista osien ja ominaisuuksien teknisistä vaatimuksista. Määräysten tulee olla tarpeellisia riittävän kansainvä-

Voimassa oleva laki

suuksien riittävän kansainvälisen yleisen vaatimustason saavuttamiseksi sekä liikenneturvallisuuden, terveyden- ja ympäristönsuojelun riittävän tason varmistamiseksi.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää yksittäistä ajoneuvoa varten luvan poiketa ajoneuvon energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä. Poikkeusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikkeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle ja ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin poikkeusluvan myöntämisen edellytyksistä.

32 §

Tyyppihyväksyntävelvollisuus

Edellä 1 momentissa mainittuun ajoneuvoiluokkaan kuuluvaan ajoneuvoon, C-luokan ajoneuvoon ja liikennetraktoriin tarkoitetun erikseen myytävän järjestelmän, osan ja erillisen teknisen yksikön tulee olla tyyppihyväksytty. Edellä 30 §:n 1 momentissa tarkoitettujen säädösten mukaisesti tästä voidaan kuitenkin valtioneuvoston asetuksella säätää poikkeuksia *L-, C- ja T-luokan ajoneuvoon ja liikennetraktoriin tarkoitetun järjestelmän, osan ja erillisen teknisen yksikön osalta sekä liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella M-, N- ja O-luokan ajoneuvoon tarkoitetun järjestelmien, osan ja erillisen teknisen yksikön osalta.*

36 §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen tyyppihyväksynnässä

Edellä 35 §:ssä tarkoitettu vaatimustenmukaisuus osoitetaan hyväksynnän hakijan toimittamalla ETA-valtion tai Ahvenanmaan maakunnan tai asianomaista E-sääntöä sovel-

Ehdotus

lisen yleisen vaatimustason saavuttamiseksi sekä liikenneturvallisuuden, terveyden- ja ympäristönsuojelun riittävän tason varmistamiseksi.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi myöntää yksittäistä ajoneuvoa varten luvan poiketa ajoneuvon energia- ja ympäristövaikutusten rajoittamista koskevista tämän lain nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä. Poikkeusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että poikkeus ei lisää turvallisuudelle, terveydelle ja ympäristölle aiheutuvaa riskiä vähäistä enempää eikä vääristä kilpailua. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa tarkemmin poikkeusluvan myöntämisen edellytyksistä.

32 §

Tyyppihyväksyntävelvollisuus

Edellä 1 momentissa mainittuun ajoneuvoiluokkaan kuuluvaan ajoneuvoon, C-luokan ajoneuvoon ja liikennetraktoriin tarkoitetun erikseen myytävän järjestelmän, osan ja erillisen teknisen yksikön tulee olla tyyppihyväksytty. Edellä 30 §:n 1 momentissa mainittujen Euroopan unionin säädösten mukaisesti tästä voidaan kuitenkin valtioneuvoston asetuksella säätää poikkeuksia.

36 §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen tyyppihyväksynnässä

Edellä 35 §:ssä tarkoitettu vaatimustenmukaisuus osoitetaan hyväksynnän hakijan toimittamalla ETA-valtion tai Ahvenanmaan maakunnan tai asianomaista E-sääntöä sovel-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

tavan valtion hyväksyntäviranomaisen myöntämällä tyyppi hyväksyntätodistuksella tai nimetyn tutkimuslaitoksen suorittamilla tarkastuksilla, mittauksilla, testeillä ja laskelmilla.

Edellä 1 momentista poiketen auton ja sen perävaunun kansallisen tyyppi hyväksynnän vaatimusten sekä muiden kuin täyttä vastaavuutta 30 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitun säädöksen mukaisesti edellyttävien EY-piensarjatyypin hyväksynnässä sovellettavien vaatimusten täyttyminen voidaan osoittaa myös 48 §:ssä tarkoitetun hyväksytyn asiantuntijan selvityksen perusteella tai vähäisin osin tyyppi hyväksyntäviranomaisen suorittamilla tarkastuksilla, mittauksilla, testeillä ja laskelmilla. Kansallisessa tyyppi hyväksynnässä tyyppi hyväksyntäviranomaisen voi hyväksyä osoituksena vaatimusten täyttymisestä myös toisen ETA-valtion tai asianomaista E-sääntöä soveltavan valtion ilmoittaman tutkimuslaitoksen selvityksen vaatimustenmukaisuudesta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun osalta:

1) muiden vaatimusten kuin 30 §:n momentin 2 ja 3 kohdassa mainittujen säädösten mukaisesti täyttä vastaavuutta edellyttävien vaatimusten vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista kansallisessa piensarjatyypin hyväksynnässä;

2) vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista kansallisessa tyyppi hyväksynnässä;

3) siitä, milloin vaatimustenmukaisuus voidaan osoittaa myös 48 §:ssä tarkoitetun hyväksytyn asiantuntijan selvityksen perusteella.

Auton ja sen perävaunun EY-piensarjatyypin hyväksynnässä 2 momentissa tarkoitettujen muiden kuin täyttä vastaavuutta edellyttävien vaatimusten sekä auton ja sen perävaunun kansallisen tyyppi hyväksynnän vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista sekä siitä, milloin auton ja sen perävaunun vaatimustenmukaisuus voidaan osoittaa 48 §:ssä tarkoitetun hyväksytyn asiantuntijan selvityksen perusteella,

tavan valtion hyväksyntäviranomaisen myöntämällä tyyppi hyväksyntätodistuksella tai nimetyn tutkimuslaitoksen suorittamilla tarkastuksilla, mittauksilla, testeillä ja laskelmilla.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään:

1) muiden vaatimusten kuin 30 §:n 1 momentissa mainittujen Euroopan unionin säädösten mukaisesti täyttä vastaavuutta edellyttävien vaatimusten vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista kansallisessa piensarjatyypin hyväksynnässä;

2) vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista kansallisessa tyyppi hyväksynnässä;

3) siitä, milloin vaatimustenmukaisuus voidaan osoittaa myös 48 §:ssä tarkoitetun hyväksytyn asiantuntijan selvityksen perusteella.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

säädetään tarkemmin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa 3 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista asioista tarvittaessa tarkemmat määräykset. Lisäksi poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset teknisistä tavoista osoittaa nastojen vaatimustenmukaisuus.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista asioista tarvittaessa tarkemmat määräykset. Lisäksi poiketen siitä, mitä 2 momentissa säädetään, Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset teknisistä tavoista osoittaa nastojen vaatimustenmukaisuus.

37 §

Tyyppihyväksynnän myöntämisestä kieltäytyminen

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen arvioi 35 §:ssä tarkoitetut vaatimukset täyttävän ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppin muodostavan vakavan vaaran liikenneturvallisuudelle tai vahingoittavan vakavasti ympäristöä taikka terveyttä, tyyppihyväksyntäviranomaisen voi kieltäytyä antamasta tyyppihyväksyntää. Tyyppihyväksyntäviranomaisen on salassapitovelvollisuuden estämättä ilmoitettava hyväksynnän epäämisestä viipymättä muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille, kyseessä olevaa E-sääntöä soveltavien valtioiden hyväksyntäviranomaisille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle sekä perusteltava päätöksensä. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä kansallista tyyppihyväksyntää koskevan hakemuksen hylkäämisestä.

39 §

Tyyppihyväksyntärekisteri

Tyyppihyväksyntäviranomaisen pitää rekisteriä myöntämistään tyyppihyväksynnöistä ja niistä ajoneuvojen tyyppihyväksynnöistä, joista se saa tiedon muun ETA-valtion, Ahvenanmaan maakunnan tai Geneven sopimukseen liittyneen valtion hyväksyntäviranomaiselta taikka ajoneuvon valmistajalta tai valmistajan edustajalta. Rekisteriin mer-

37 §

Tyyppihyväksynnän myöntämisestä kieltäytyminen

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen arvioi 35 §:ssä tarkoitetut vaatimukset täyttävän ajoneuvon, järjestelmän, osan tai erillisen teknisen yksikön tyyppin muodostavan vakavan vaaran liikenneturvallisuudelle tai vahingoittavan vakavasti ympäristöä taikka terveyttä, tyyppihyväksyntäviranomaisen voi kieltäytyä antamasta tyyppihyväksyntää. Tyyppihyväksyntäviranomaisen on salassapitovelvollisuuden estämättä ilmoitettava hyväksynnän epäämisestä viipymättä muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille, kyseessä olevaa E-sääntöä soveltavien valtioiden hyväksyntäviranomaisille ja Euroopan komissiolle sekä perusteltava päätöksensä. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä kansallista tyyppihyväksyntää koskevan hakemuksen hylkäämisestä.

39 §

Tyyppihyväksyntärekisteri

Tyyppihyväksyntäviranomaisen pitää rekisteriä myöntämistään tyyppihyväksynnöistä. Rekisteriin merkitään ajoneuvotyyppin tyyppihyväksyntätodistuksen tiedot ja todistukseen liitetyt testitulokset.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kitään ajoneuvotyyppin tyyppihyväksyntätodistuksen tiedot ja todistukseen liitetyt testitulokset.

41 §

Vaatimustenmukaisuustodistus ja hyväksyntämerkintä

Valmistajan on kiinnitettävä kuhunkin tyyppihyväksynnän mukaisesti valmistettuun osaan tai erilliseen tekniseen yksikköön kaupallinen merkkinsä tai tavaramerkkinsä ja tyyppimerkintä. Jos Euroopan *yhteisön* säädöksessä niin säädetään tai E-säännössä määrätään, kuhunkin osaan ja erilliseen tekniseen yksikköön on kiinnitettävä tyyppihyväksyntänumero tai -merkki, jolloin valmistajan ei tarvitse kiinnittää kaupallista merkkiä tai tavaramerkkiä ja tyyppimerkintää.

Vaatimustenmukaisuustodistuksen laatimisesta osalle ja erilliselle tekniselle yksikölle sekä todistukseen merkittävistä tiedoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää, ettei tavaramerkkiä tai tyyppimerkintää taikka muuta hyväksyntämerkintää tarvitse merkitä osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin, jos Euroopan *yhteisön* lainsäädännössä tai Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa tällaista merkkiä tai merkintää ei edellytetä.

43 §

Suomessa hyväksytyn tyypin vaatimustenvaltaisuudesta ilmoittaminen

Jos 42 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa on kyse EY-tyyppihyväksynnästä, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava toteutetut toimenpiteet muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille sekä Euroopan *yhteisöjen* komissiolle, jos Euroopan *yhteisön* lainsäädännössä niin edellytetään. Ilmoitus on tehtävä viipy-

41 §

Vaatimustenmukaisuustodistus ja hyväksyntämerkintä

Valmistajan on kiinnitettävä kuhunkin tyyppihyväksynnän mukaisesti valmistettuun osaan tai erilliseen tekniseen yksikköön kaupallinen merkkinsä tai tavaramerkkinsä ja tyyppimerkintä. Jos Euroopan *unionin* säädöksessä niin säädetään tai E-säännössä määrätään, kuhunkin osaan ja erilliseen tekniseen yksikköön on kiinnitettävä tyyppihyväksyntänumero tai -merkki, jolloin valmistajan ei tarvitse kiinnittää kaupallista merkkiä tai tavaramerkkiä ja tyyppimerkintää.

Vaatimustenmukaisuustodistuksen laatimisesta osalle ja erilliselle tekniselle yksikölle sekä todistukseen merkittävistä tiedoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää, ettei tavaramerkkiä tai tyyppimerkintää taikka muuta hyväksyntämerkintää tarvitse merkitä osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin, jos Euroopan *unionin* lainsäädännössä tai Suomea sitovassa kansainvälisessä sopimuksessa tällaista merkkiä tai merkintää ei edellytetä.

43 §

Suomessa hyväksytyn tyypin vaatimustenvaltaisuudesta ilmoittaminen

Jos 42 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa on kyse EY-tyyppihyväksynnästä, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava toteutetut toimenpiteet muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille sekä Euroopan komissiolle, jos Euroopan *unionin* lainsäädännössä niin edellytetään. Ilmoitus on tehtävä viipymättä 30 §:n

Voimassa oleva laki

Ehdotus

mättä 30 §:n 1 momentissa mainituissa säädöksissä säädettyä menettelyä noudattaen. Jos kyse on Geneven sopimuksen nojalla myönnetystä tyyppihyväksynnästä, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava toteutetut toimenpiteet asianomaista sääntöä soveltavien valtioiden hyväksyntäviranomaisille. Tällainen ilmoitus voidaan tehdä salassapitovelvollisuuden estämättä.

1 momentissa mainituissa Euroopan unionin säädöksissä säädettyä menettelyä noudattaen. Jos kyse on Geneven sopimuksen nojalla myönnetystä tyyppihyväksynnästä, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava toteutetut toimenpiteet asianomaista sääntöä soveltavien valtioiden hyväksyntäviranomaisille. Tällainen ilmoitus voidaan tehdä salassapitovelvollisuuden estämättä.

46 a §

46 a §

*Vaatimustenmukaisuuden valvonnan suorittajan toimivalta**Vaatimustenmukaisuuden valvonnan suorittajan toimivalta*

Tyyppihyväksyntäviranomaisella, nimetyllä tutkimuslaitoksella ja hyväksytyllä asian tuntijalla on valvonnan suorittamiseksi oikeus:

1) päästä ajoneuvojen, järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden valmistus-, varastointi-, myynti-, asennus-, korjaus- ja tarkastuspaikkoihin;

2) ottaa näytteitä tuotannosta ja suorittaa määrävälein tämän lain nojalla sovellettavissa standardeissa tai Euroopan yhteisön säädöksissä taikka E-säännöissä määrätyt testit ja laskelmat;

3) saada tarvittaessa käyttöönsä kunkin hyväksytyn tyyppin tai CE-merkinnällä varustetun tuotteen laadun ja vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi tarvittava aineisto;

4) tarkastaa tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät.

Tyyppihyväksyntäviranomaisella, nimetyllä tutkimuslaitoksella ja hyväksytyllä asian tuntijalla on valvonnan suorittamiseksi oikeus:

1) päästä ajoneuvojen, järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden valmistus-, varastointi-, myynti-, asennus-, korjaus- ja tarkastuspaikkoihin;

2) ottaa näytteitä tuotannosta ja suorittaa määrävälein tämän lain nojalla sovellettavissa standardeissa tai Euroopan unionin säädöksissä taikka E-säännöissä määrätyt testit ja laskelmat;

3) saada tarvittaessa käyttöönsä kunkin hyväksytyn tyyppin tai CE-merkinnällä varustetun tuotteen laadun ja vaatimustenmukaisuuden tarkastamiseksi tarvittava aineisto;

4) tarkastaa tuotannon vaatimustenmukaisuuden valvontamenetelmät.

50 c §

50 c §

*Yksittäishyväksyntää koskevat vaatimukset**Yksittäishyväksyntää koskevat vaatimukset*

Yksittäishyväksyttävän ajoneuvon on vastattava ympäristö- ja liikenneturvallisuusominaisuuksiltaan EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista piensarjatyypin hyväksyntää koskevia vaatimuksia. Yksittäishyväksyttävälle ajoneuvolle voidaan kuitenkin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella säätää vä-

Yksittäishyväksyttävän ajoneuvon on vastattava ympäristö- ja liikenneturvallisuusominaisuuksiltaan EY-tyyppihyväksyntää tai kansallista piensarjatyypin hyväksyntää koskevia vaatimuksia. Liikenteen turvallisuusvirasto voi kuitenkin määräyksillään asettaa yksittäishyväksyttävälle ajoneuvolle näistä

Voimassa oleva laki

Ehdotus

häisiä poikkeuksia ajoneuvon teknisistä vaatimuksista.

poikkeavia vaihtoehtoisia teknisiä vaatimuksia. Määräysten on varmistettava liikenneturvallisuuden ja ympäristönsuojelun taso, joka vastaa mahdollisimman hyvin EY-tyyppihyväksynnässä edellytettyä tasoa.

50 d §

50 d §

Yksittäishyväksynnässä noudatettava menettely

Yksittäishyväksynnässä noudatettava menettely

Yksittäishyväksynnässä tarkastetaan ajoneuvon yksilöintitiedot ja muut rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot. Lisäksi tarkastetaan, onko ajoneuvo rakenteeltaan, mitoiltaan ja varusteiltaan säännösten mukainen. Yksittäishyväksynnässä noudatetaan 30 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitussa säädöksessä säädettyä menettelyä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yksittäishyväksynnästä ja säännöksiä yksittäishyväksyntää koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin.

Yksittäishyväksynnässä tarkastetaan ajoneuvon yksilöintitiedot ja muut rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot. Lisäksi tarkastetaan, onko ajoneuvo rakenteeltaan, mitoiltaan ja varusteiltaan säännösten ja määräysten mukainen. Yksittäishyväksynnässä noudatetaan 30 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitussa Euroopan unionin direktiivissä säädettyä menettelyä. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yksittäishyväksynnästä ja yksittäishyväksyntää koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin.

50 e §

50 e §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen yksittäishyväksynnässä

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen yksittäishyväksynnässä

Edellä 1 momentin lisäksi *liikenne- ja viestintäministeriön* asetuksella säädetään, milloin vaatimustenmukaisuus voidaan teknisten vaatimusten osalta osoittaa:

1) ETA-valtion tai E-sääntöä soveltavan valtion ilmoittaman tutkimuslaitoksen pätevyysaluettaan vastaavan selvityksen perusteella;

2) 48 §:ssä tarkoitetun hyväksytyn asian tuntijan pätevyysaluettaan vastaavan selvityksen perusteella;

3) osaan, järjestelmään tai erilliseen tekniseen yksikköön kiinnitetyllä kansainvälisesti yleisesti käytetyllä muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla hyväksymismerkinnällä;

4) valmistajan suorittamin yleisesti käytet-

Edellä 1 momentin lisäksi *valtioneuvoston* asetuksella säädetään, milloin vaatimustenmukaisuus voidaan teknisten vaatimusten osalta osoittaa:

1) ETA-valtion tai E-sääntöä soveltavan valtion ilmoittaman tutkimuslaitoksen pätevyysaluettaan vastaavan selvityksen perusteella;

2) 48 §:ssä tarkoitetun hyväksytyn asian tuntijan pätevyysaluettaan vastaavan selvityksen perusteella;

3) osaan, järjestelmään tai erilliseen tekniseen yksikköön kiinnitetyllä kansainvälisesti yleisesti käytetyllä muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla hyväksymismerkinnällä;

4) valmistajan suorittamin yleisesti käytet-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tyihin menettelyihin perustuvien mittauksien, laskelmin tai testien;

5) vähäisiltä osin yksittäishyväksynnän myöntäjän tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä.

(3 mom. lisätään)

60 §

Rekisteröintikatsastus

Rekisteröintikatsastuksessa tarkastetaan ajoneuvon yksilöintitiedot ja muut rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot. Lisäksi tarkastetaan, onko ajoneuvo rakenteeltaan, mitoiltaan ja varusteiltaan säännösten mukainen. Rekisteröintikatsastuksesta annetaan ajoneuvon katsastukseen esittäneelle todistus.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin rekisteröintikatsastuksesta, rekisteröintikatsastuksesta annettavasta todistuksesta sekä rekisteröintikatsastusta koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin. Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää, ettei ajoneuvoa 1 ja 2 momentista poiketen tarvitse esittää rekisteröintikatsastukseen, ellei rekisteröintikatsastus ole tarpeen:

- 1) ajoneuvon yksilöimiseksi;
- 2) ajoneuvoa koskevien tietojen ilmoittamiseksi rekisteriin;
- 3) sen tarkastamiseksi, täyttääkö ajoneuvo sitä koskevissa säännöksissä asetetut vaatimukset; tai
- 4) muusta vastaavanlaisesta syystä.

60 a §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen rekisteröintikatsastuksessa

tyihin menettelyihin perustuvien mittauksien, laskelmin tai testien;

5) vähäisiltä osin yksittäishyväksynnän myöntäjän tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä.

Liikenteen turvallisuusvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista yksittäishyväksynnässä.

60 §

Rekisteröintikatsastus

Rekisteröintikatsastuksessa tarkastetaan ajoneuvon yksilöintitiedot ja muut rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot. Lisäksi tarkastetaan, onko ajoneuvo rakenteeltaan, mitoiltaan ja varusteiltaan säännösten ja määräysten mukainen. Rekisteröintikatsastuksesta annetaan ajoneuvon katsastukseen esittäneelle todistus.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin rekisteröintikatsastuksesta, rekisteröintikatsastuksesta annettavasta todistuksesta sekä rekisteröintikatsastusta koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin. Valtioneuvoston asetuksella voidaan myös säätää, ettei ajoneuvoa 1 ja 2 momentista poiketen tarvitse esittää rekisteröintikatsastukseen, ellei rekisteröintikatsastus ole tarpeen:

- 1) ajoneuvon yksilöimiseksi;
- 2) ajoneuvoa koskevien tietojen ilmoittamiseksi rekisteriin;
- 3) sen tarkastamiseksi, täyttääkö ajoneuvo sitä koskevissa säännöksissä ja määräyksissä asetetut vaatimukset; tai
- 4) muista kuin 1-3 kohdissa johtuvista, muista vastaavanlaisista syistä.

60 a §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen rekisteröintikatsastuksessa

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, milloin *muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun* vaatimustenmukaisuus rekisteröintikatsastuksessa voidaan 1 momentissa säädetystä poiketen osoittaa 50 e §:n 2 momentin 1–4 kohdassa tarkoitetulla tavalla taikka vähäisiltä osin katsastustoimipaikan tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä. *Auton ja sen perävaunun osalta mainituista asioista säädetään liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.*

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä *muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun* vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista rekisteröinti-katsastuksessa.

Edellä 4 momentissa säädetystä poiketen Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa määräykset käytettynä maahan tuodun, muutetun ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista niiden muutosten osalta, jotka koskevat muita kuin 30 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa määriteltyjä osia ja ominaisuuksia.

61 a §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen muutokatsastuksessa

Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, milloin *muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun* vaatimustenmukaisuus muutokatsastuksessa voidaan 1 momentissa säädetystä poiketen osoittaa 50 e §:n 2 momentin 1–4 kohdassa tarkoitetulla tavalla taikka vähäisiltä osin katsastustoimipaikan tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä. *Auton ja sen perävaunun osalta mainituista asioista säädetään liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.*

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä *muun ajoneuvon kuin auton ja sen perävaunun* vaatimustenmukaisuuden osoittamisen teknisistä osoittamistavoista muutokatsastuksessa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, milloin *ajoneuvon* vaatimustenmukaisuus rekisteröintikatsastuksessa voidaan 1 momentissa säädetystä poiketen osoittaa 50 e §:n 2 momentin 1–4 kohdassa tarkoitetulla tavalla taikka vähäisiltä osin katsastustoimipaikan tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä *ajoneuvon* vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista rekisteröinti-katsastuksessa.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa määräykset käytettynä maahan tuodun, muutetun ajoneuvon vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista niiden muutosten osalta, jotka koskevat muita kuin 2 a §:ssä mainituissa EU-säädöksissä määriteltyjä osia ja ominaisuuksia.

61 a §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen muutokatsastuksessa

Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, *ajoneuvon* vaatimustenmukaisuus muutokatsastuksessa voidaan 1 momentissa säädetystä poiketen osoittaa 50 e §:n 2 momentin 1–4 kohdassa tarkoitetulla tavalla taikka vähäisiltä osin katsastustoimipaikan tekemillä tarkastuksilla, mittauksilla, laskelmilla ja selvityksillä.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä *ajoneuvon* vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamistavoista muutokatsastuksessa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa määräykset ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamista-voista muutoksatsastuksessa siltä osin, kuin muutokset koskevat muita kuin 30 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa EU-säädöksissä määritellyjä osia ja ominaisuuksia.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa lisäksi tarvittaessa määräykset ajoneuvojen vaatimustenmukaisuuden teknisistä osoittamista-voista muutoksatsastuksessa siltä osin, kuin muutokset koskevat muita kuin 2 a §:ssä mainitussa EU-säädöksissä määritellyjä osia ja ominaisuuksia.

62 §

Kytkenäkatsastus

M- ja N-luokan ajoneuvo ja siihen tai sen perävaunuun kytkettävä O-luokan ajoneuvo on esitettävä kytkenäkatsastukseen ennen yhdistelmän käyttöönottoa, jos kyseessä on erikoiskuljetukseen hyväksytty ajoneuvoyhdistelmä taikka jos ajoneuvojen mekaaniset kytkenälaitteet, sähköjohtojen kytkenä tai paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitus tai sijoitus poikkeavat yleisesti ajoneuvoissa käytettävistä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa kytkenäkatsastuksen suorittamisesta ja siitä annettavasta todistuksesta sekä kytkenäkatsastusta koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin. *Liikenne- ja viestintämisteriön asetuksella säädetään siitä, minkä direktiivin, E-säännön tai standardin mukaisia kytkenälaitteita, on pidettävä yleisesti käytössä olevina.*

66 a §

Rekisteröintitodistus, rekisterikilvet ja varmenne

Käytettäessä ajoneuvoa kansainvälisessä liikenteessä on viimeksi saadun rekisteröintitodistuksen I osa pidettävä mukana ajoneuvossa ajon aikana.

Ajoneuvon siirtyessä uudelle omistajalle

62 §

Kytkenäkatsastus

M- ja N-luokan ajoneuvo ja siihen tai sen perävaunuun kytkettävä O-luokan ajoneuvo on esitettävä kytkenäkatsastukseen ennen yhdistelmän käyttöönottoa, jos kyseessä on erikoiskuljetukseen hyväksytty ajoneuvoyhdistelmä taikka jos ajoneuvojen mekaaniset kytkenälaitteet, jarrujen toimintaa ohjaavien sähköjohtojen kytkenä tai paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitus tai sijoitus poikkeavat yleisesti ajoneuvoissa käytettävistä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarvittaessa kytkenäkatsastuksen suorittamisesta ja siitä annettavasta todistuksesta sekä kytkenäkatsastusta koskevien tietojen ilmoittamisesta rekisteriin. *Liikenteen turvallisuusvirasto antaa määräykset siitä, millä edellytyksillä mekaanisia kytkenälaitteita, jarrujen toimintaa ohjaavien sähköjohtojen kytkenää ja paineilmajarrujohtojen liittimien mitoitus-ta on pidettävä yleisesti ajoneuvoissa käytettävänä.*

66 a §

Rekisteröintitodistus, rekisterikilvet ja varmenne

Käytettäessä ajoneuvoa kansainvälisessä liikenteessä on rekisteröintitodistuksen I osa pidettävä mukana ajoneuvossa ajon aikana.

Ajoneuvon siirtyessä uudelle omistajalle

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

edellisen omistajan on luovutettava tälle ajoneuvon varmenne tai voimassa oleva rekisteröintitodistus ja rekisterikilvet.

edellisen omistajan on luovutettava tälle ajoneuvon varmenne tai voimassa oleva rekisteröintitodistus *sekä* rekisterikilvet.

73 §

73 §

*Raportti teknisestä tienvarsitarkastuksesta**Raportti teknisestä tienvarsitarkastuksesta*

Teknisestä tienvarsitarkastuksesta annetaan ajoneuvon kuljettajalle raportti, jos Euroopan yhteisön lainsäädännössä tai Suomea sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa niin edellytetään. Raportista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Teknisestä tienvarsitarkastuksesta annetaan ajoneuvon kuljettajalle raportti, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai Suomea sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa niin edellytetään. Raportista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

76 §

76 §

*Tietojen vaihto ja muu yhteistyö muiden valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan viranomaisten välillä**Tietojen vaihto ja muu yhteistyö muiden valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan viranomaisten välillä*

Poliisin, tullilaitoksen, rajavartiolaitoksen ja Liikenteen turvallisuusviraston on toimialallaan avustettava ETA-valtioiden toimivaltaisia viranomaisia siten kuin Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY 7 artiklassa tarkoitetaan.

Poliisin, Tullin, rajavartiolaitoksen ja Liikenteen turvallisuusviraston on toimialallaan avustettava ETA-valtioiden toimivaltaisia viranomaisia siten kuin Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY 7 artiklassa tarkoitetaan.

Poliisilla, tullilaitoksella ja rajavartiolaitoksella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa teknisissä tienvarsitarkastuksissa saamansa 2 momentissa tarkoitettut tiedot Liikenteen turvallisuusvirastolle, jolla on oikeus luovuttaa nämä ja muut 2 momentissa tarkoitettut tiedot asianomaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Poliisilla, Tullilla ja rajavartiolaitoksella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa teknisissä tienvarsitarkastuksissa saamansa 2 momentissa tarkoitettut tiedot Liikenteen turvallisuusvirastolle, jolla on oikeus luovuttaa nämä ja muut 2 momentissa tarkoitettut tiedot asianomaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

78 §

78 §

*Lupaa edellyttävät osat ja tekniset yksiköt**Lupaa edellyttävät osat ja tekniset yksiköt*

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luvan hakemiseen, myöntämiseen ja muuttamiseen,

Edellä 1 momentissa tarkoitettun luvan hakemiseen, myöntämiseen ja muuttamiseen,

Voimassa oleva laki

Ehdotus

osan tai varusteen merkitsemiseen ja pakkaamiseen, valmistajan ilmoituksiin sekä tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen sovelletaan 30 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitussa säädöksessä säädettyjä ja sen nojalla hyväksytyjä menettelyitä.

osan tai varusteen merkitsemiseen ja pakkaamiseen, *lupaa edellyttäviin osiin ja varusteisiin*, valmistajan ilmoituksiin sekä tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamiseen sovelletaan 30 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainitussa Euroopan unionin direktiivissä säädettyjä ja sen nojalla hyväksytyjä menettelyitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista osista ja varusteista sekä 2 momentissa tarkoitettua menettelyä säädetään tarvittaessa tarkemmin liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella.

(5 mom. kumotaan)

84 §

Ajokieltoon määrääminen

Liikenteen turvallisuusvirasto voi määrätä ajoneuvon ajokieltoon, jos ajoneuvon rakennetta on muutettu 7 §:n 2 momentissa tarkoitettujen säännösten vastaisesti.

84 §

Ajokieltoon määrääminen

Liikenteen turvallisuusvirasto voi määrätä ajoneuvon ajokieltoon, jos ajoneuvon rakennetta on muutettu 7 §:n tai sen nojalla annettujen määräysten vastaisesti.

86 a §

Ajoneuvon vetäminen pois markkinoilta

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen ei ole tyytyväinen 1 momentissa tarkoitettuihin valmistajan toimenpiteisiin taikka jos se saa toisen ETA-valtion tai Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaiselta 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksen, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava tästä valmistajalle. Jos valmistaja ei ehdota ja pane täytäntöön tehokkaita korjaavia toimenpiteitä, tyyppihyväksyntäviranomaisen on toteutettava tarvittavat suojaustoimenpiteet mukaan lukien ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnän peruuttaminen. Tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava peruuttamastaan ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnästä valmistajalle, muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille ja Euroopan yhteis-

86 a §

Ajoneuvon vetäminen pois markkinoilta

Jos tyyppihyväksyntäviranomaisen ei ole tyytyväinen 1 momentissa tarkoitettuihin valmistajan toimenpiteisiin taikka jos se saa toisen ETA-valtion tai Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaiselta 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksen, tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava tästä valmistajalle. Jos valmistaja ei ehdota ja pane täytäntöön tehokkaita korjaavia toimenpiteitä, tyyppihyväksyntäviranomaisen on toteutettava tarvittavat suojaustoimenpiteet mukaan lukien ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnän peruuttaminen. Tyyppihyväksyntäviranomaisen on ilmoitettava peruuttamastaan ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnästä valmistajalle, muiden ETA-valtioiden ja Ahvenanmaan maakunnan hyväksyntäviranomaisille ja Euroopan ko-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

söjen komissiolle kirjatulla kirjeellä tai vastaavalla sähköisellä välineellä 20 työpäivän kuluessa.

missiolle kirjatulla kirjeellä tai vastaavalla sähköisellä välineellä 20 työpäivän kuluessa.

89 §

89 §

*Asennus- ja korjausluvan myöntämisen edellytykset**Asennus- ja korjausluvan myöntämisen edellytykset*

Lupaa digitaalisen ajopiirturin asennukseen ja korjaukseen ei saa myöntää, jos hakija harjoittaa kuljetuksia, joihin sovelletaan tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 561/2006.

Lupaa digitaalisen ajopiirturin asennukseen ja korjaukseen ei saa myöntää, jos hakija harjoittaa kuljetuksia, joihin sovelletaan tieliikenteessä käytettävistä ajopiirtureista, tieliikenteen valvontalaitteista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 kumoamisesta sekä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 muuttamista annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 165/2014.

93 b §

93 b §

*Tyyppihyväksytyn ajoneuvon, osan ja erillisen teknisen yksikön valmistajan muut ohjeet**Tyyppihyväksytyn ajoneuvon, osan ja erillisen teknisen yksikön valmistajan muut ohjeet*

Osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajan, jolla on hallussaan EY-tyyppihyväksyntätodistus, jossa hyväksynnän myöntämisen perusteena olleen Euroopan yhteisön säädöksen mukaisesti asetetaan käyttörajoituksia tai asennusta koskevia erityisedellytyksiä, on annettava yksityiskohtaiset tiedot näistä ajoneuvon valmistajalle.

Osien tai erillisten teknisten yksiköiden valmistajan, jolla on hallussaan EY-tyyppihyväksyntätodistus, jossa hyväksynnän myöntämisen perusteena olleen Euroopan unionin säädöksen mukaisesti asetetaan käyttörajoituksia tai asennusta koskevia erityisedellytyksiä, on annettava yksityiskohtaiset tiedot näistä ajoneuvon valmistajalle.

Tämä laki tulee voimaan XX päivänä XXXXXkuuta 201X.

Voimassaolevan T-, C-, L1e-, L2e- ja L6e -luokan ajoneuvon ja liikennetraktorin tyyppihyväksynnän laajennukseen ja ajoneuvon ensimmäiseen käyttöönottoon sovelletaan tämän lain voimaantullessa voimassa olleita

Voimassa oleva laki

Ehdotus

säännöksiä 31 päivään joulukuuta 2017.

Tällä lailla kumotaan:

1) Liikenne- ja viestintäministeriön asetus autojen ja perävaunujen rakenteesta ja varusteista (1248/2002);

2) Liikenne- ja viestintäministeriön asetus paineilmajarrulla varustettujen autojen ja niiden perävaunujen jarrujen vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta (257/2009);

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat ennen lain voimaantuloa annetut tai muutoin sen nojalla voimassa olevat säädökset ja määräykset jäävät voimaan.

2.

Laki

tieliikennelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tieliikennelain (267/1981) 49 §:n 6 momentti ja 87 c §, sellaisina kuin ne ovat, 49 §:n 6 momentti laissa 523/2009 ja 87 c § laissa 1043/2014 sekä
lisätään 88 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 234/2006 ja 1610/2015, uusi 5 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

49 §

49 §

Liikenteen ohjaajat

Liikenteen ohjaajat

Liikenteen ohjaajalla on oltava selvästi erottuva vaatetus, joka vastaa standardin SFS-EN 471 vaatimuksia.

Liikenteen ohjaajalla on oltava selvästi erottuva vaatetus, joka vastaa standardin SFS-EN 471 *tai SFS-EN ISO 20471* vaatimuksia. *Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset erikoiskuljetuksen liikenteen ohjaajan vaatetuksen näkyvyysvaatimuksista.*

87 c §

87 c §

Erikoiskuljetuslupa

Erikoiskuljetuslupa

Erikoiskuljetukseen on oltava erikoiskuljetuslupa, jos kuljetus ylittää tiellä yleisesti sallitun massan. Lisäksi erikoiskuljetuslupa vaaditaan, jos liikenneturvallisuus on erityisesti varmistettava kuljetuksen laadun vuoksi tai muusta erityisestä syystä taikka jos kuljetusreitti, jolla kuljetus on mahdollinen, on määritettävä.

Erikoiskuljetukseen on oltava erikoiskuljetuslupa, jos kuljetus ylittää tiellä yleisesti sallitun massan *tai merkittävästi tiellä yleisesti sallitun mitan*. Erikoiskuljetuslupa edellyttään kuitenkin myös tiellä yleisesti sallitun mitan ylittävään kuljetukseen, jos erikoiskuljetukseen käytetään muussa kuin ETA-valtiossa rekisteröityä tai käyttöön otettua ajoneuvoa. Lisäksi erikoiskuljetuslupa vaaditaan, jos liikenneturvallisuus on erityisesti varmistettava kuljetuksen laadun vuoksi tai muusta erityisestä syystä taikka jos kuljetus-

Erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) kuljetusta ei voida millään ajoneuvolla

Voimassa oleva laki

tai ajoneuvoyhdistelmällä kohtuullisesti suorittaa ylittämättä tiellä yleisesti sallittua mittaa tai massaa;

2) ei ylitetä ajoneuvon eikä ajoneuvoyhdistelmän liikenteessä käytettäväksi hyväksyttyä massaa eikä valmistajan sallimaa massaa;

3) ei ylitetä tienpitäjän tielle eikä tielaitteelle määrittämää kantavuutta; ja

4) kuljettaminen on tielaitteiden estämättä mahdollista tai ne ovat tarvittaessa kuljetusta varten tilapäisesti poistettavissa.

Erikoiskuljetusluvan myöntää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Erikoiskuljetusluvassa voidaan asettaa kuljetuksen reittiä, ajankohtaa ja muita kuljetuksen turvallisuuden ja sujuvuuden varmistamiseksi sekä liikenneympäristön suojaamiseksi tarvittavia ehtoja.

Lupaviranomainen voi peruttaa erikoiskuljetusluvan määräajaksi tai kokonaan, jos lupavanhaltija ei noudata erikoiskuljetusta koske-

Ehdotus

reitti, jolla kuljetus on mahdollinen, on määritettävä.

Erikoiskuljetusluvan myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) kuljetusta ei voida millään ajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä kohtuullisesti suorittaa ylittämättä tiellä yleisesti sallittua mittaa tai massaa;

2) ei ylitetä ajoneuvon eikä ajoneuvoyhdistelmän liikenteessä käytettäväksi hyväksyttyä massaa eikä valmistajan sallimaa massaa;

3) ei ylitetä tienpitäjän tielle eikä tielaitteelle määrittämää kantavuutta;

4) kuljettaminen on tielaitteiden estämättä mahdollista tai ne ovat tarvittaessa kuljetusta varten tilapäisesti poistettavissa; ja

5) *kuljetukseen käytetään sellaista ajoneuvoa tai ajoneuvoyhdistelmää, jolla luvanvaraisen erikoiskuljetuksen suorittaminen on turvallista.*

Siirtomerkein varustettua erikoiskuljetusajoneuvoa varten saa myöntää erikoiskuljetusluvan vain ajoneuvon tilapäiseen siirtoon kuormaamattomana. Kuormana saa kuitenkin kuljettaa kyseiseen ajoneuvoon kuuluvia osia ja varusteita.

Erikoiskuljetusluvan myöntää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Erikoiskuljetusluvassa voidaan asettaa kuljetuksen reittiä, ajankohtaa ja muita kuljetuksen turvallisuuden ja sujuvuuden varmistamiseksi sekä liikenneympäristön suojaamiseksi tarvittavia ehtoja.

Erikoiskuljetusluvan myöntämiseksi muussa valtiossa kuin Suomessa rekisteröidylle tai käyttöönotetulle ajoneuvoyhdistelmälle on oltava raskaan kaluston rekisteröintikatsastuksia suorittavan katsastustoimipaikan antama todistus siitä, että ajoneuvoyhdistelmä täyttää erikoiskuljetusyhdistelmää Suomessa koskevat vaatimukset. Todistus on oltava, jos yksikin ajoneuvo yhdistelmässä on ulkomainen. Katsastustoimipaikan antamaa todistusta ei kuitenkaan tarvita ETA-valtiossa rekisteröidyltä tai käyttöönotetulta ajoneuvoyhdistelmältä, jos yhdistelmälle on rekisteröintivaltiossa annettu todistus, josta lupaviranomainen voi todeta erikoiskuljetusluvan edellytysten täyttymisen. Suomen- tai ruotsinkie-

Voimassa oleva laki

via säännöksiä, määräyksiä tai erikoiskuljetusluvassa asetettuja ehtoja taikka luvan myöntämisen edellytykset eivät enää täyty. Luvan peruuttamisen sijasta luvanhaltijalle voidaan antaa huomautus tai kirjallinen varoitus, jos luvan peruttaminen olisi kohtuutonta.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset erikoiskuljetusluvassa myöntämisen edellytyksistä sekä siitä, milloin kuljetus edellyttää erikoiskuljetuslupaa.

88 a §

Lapsen kuljettaminen ajoneuvossa.

(5 mom. lisätään)

Ehdotus

linen todistus taikka todistuksen virallinen suomen- tai ruotsinkielinen käännös on vaa-
dittaessa esitettävä liikenteenvalvojalle.

Lupaviranomainen voi peruttaa erikoiskuljetusluvassa määrääjäksi tai kokonaan, jos luvan haltija ei noudata erikoiskuljetusta koskevia säännöksiä, määräyksiä tai erikoiskuljetusluvassa asetettuja ehtoja taikka luvan myöntämisen edellytykset eivät enää täyty. Luvan peruuttamisen sijasta luvanhaltijalle voidaan antaa huomautus tai kirjallinen varoitus, jos luvan peruttaminen olisi kohtuutonta.

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa tarkemmat määräykset erikoiskuljetusluvassa myöntämisen edellytyksistä sekä siitä, milloin kuljetus edellyttää erikoiskuljetuslupaa.

88 a §

Lapsen kuljettaminen ajoneuvossa.

Autossa käytettävän lasten turvalaitteen tulee olla tyyppihyväksytty E-säännön n:o 44 muutossarjan 03, E-säännön n:o 129 tai moottoriajoneuvojen turvavöitä ja turvajärjestelmiä koskevan neuvoston direktiivin 77/541/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen annetun komission direktiivin 2000/3/EY mukaisesti taikka sanotun E-säännön tai direktiivin myöhemmän version tai muutoksen mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan XX päivänä XXXXXkuuta 201X.

Tämä lain voimaan tullessa voimassa olevat erikoiskuljetusluvut jäävät voimaan.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olevat tieliikennelain nojalla annetut tai muutoin sen nojalla voimassa olevat säädökset jäävät voimaan, kunnes niistä toisin säädetään.

Voimassa oleva laki

Ehdotus